

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

มีนาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

บทคัดย่อ
ของ
สกล วรเจริญศรี

ท 126585

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

มีนาคม 2545

30 เม.ย. 2545

ม.ร.ว.ค.ส.
ค.น.ช.
อ.ค.

สกล วรเจริญศรี. (2545). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น.

ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ และหาคำนำห้ความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ปัจจัยที่ศึกษาคือ ปัจจัยด้านส่วนตัวได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และการพักอาศัยของนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวได้แก่ บรรยากาศในครอบครัว ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนได้แก่ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยด้านสื่อได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544 วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 708 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ เพศ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน และบรรยากาศในครอบครัว ส่วนเป้าหมายทางการศึกษา การพักอาศัยของนักเรียน ความภาคภูมิใจในตนเอง และระดับชั้นการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน และเพศ ส่วนบรรยากาศในครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นเป็นลำดับที่ 1-5 ได้แก่ บรรยากาศในครอบครัว เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน และเพศตามลำดับ

A STUDY OF FACTORS RELATED TO SEXUAL BEHAVIOR OF ADOLESCENT STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

SKOL VORACHAROENSRI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

March 2002

Skol Voracharoensri. (2002). *A Study of Factors Related to Sexual Behavior of Adolescent Students*. Master Thesis, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Prof. Dr.Pongpan Kirdpitak, Mr.Chawalit Ruayajjn.

The purposes of this research was to study factors related to sexual behavior of adolescent students. The study was conducted in order to accomplish the following objectives. The first was to examine the relationships between some factors related to sexual behavior of adolescent students. The second objective was designed to examine the influence of some factors on the adolescent students' sexual behaviors. The factors studied were the predictor variables : the demographic factors of gender, level of education, educational goal, self-esteem, attitudes toward sexual behavior, and housing ; family factor : family atmosphere ; peer factor : the extent of participation in recreational actives with peers ; and mass media factor : perception of sexual information from mass media. The subject were 708 : third years of certificate and second years of high certificate, students of commercial colleges under the Department of Vocational Education in Bangkok. The research instrument was a questionnaire measuring factors related to sexual behavior of adolescent students. The data were analyzed by simple correlation, multiple correlation and the multiple regression analysis.

The results of the study were as follows :

1. Statistically significant relationships were found between sexual behavior of adolescent students and the following factors : the attitudes toward sexual behavior, the perception of sexual information from mass media, gender, the extent of participation in recreational activities with peers and the family atmosphere. No significant relationships were found between the adolescent students' sexual behavior and their following factors : educational goals, housing, self-esteem and level of education.

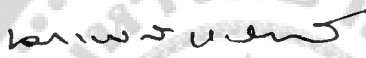
2. The following factors significantly predicted the adolescent student's' sexual behavior in the first, second, third, fourth, and fifth were the family atmosphere, the attitudes toward sexual behavior, the perception of sexual information from mass media, the extent of participation in recreational activities with peers, and gender.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

ของ
นายสกล วรเจริญศรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร ณะพานนท์)

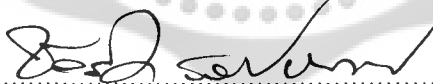
วันที่ 8 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชวลิต รวยอาจิม)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรสุกุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ชวลิต รวยอาจิน กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ โดยละเอียดทุกขั้นตอน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง และอาจารย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการชนบุรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการเซตุนพ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบางนา ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการอินทราชัย ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตจกัพงษภูวนารต ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เฉลิมชัย หาญกล้า อาจารย์สุมนัณา ภูชานา อาจารย์ปราณี ล้อสมทรัพย์ อาจารย์สุจารี พงษ์ตันสกุล และพี่ ๆ ห้องทะเบียนวิทยาลัยพัฒนการชนบุรีที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณคุณชลธิดา โปธิสมภรณ์ ที่สนับสนุนทุนการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณศันสนีย์ นาคะสนธิ คุณนันทรัตน์ สวัสดิกุล คุณไพรัชศักดิ์ บวรวงศ์ติลก และเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ที่ให้กำลังใจและแสดงความห่วงใยผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณและน้อมระลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา คุณกำไร วรเจริญศรี คุณบารมี วรเจริญศรี และญาติพี่น้องทุกท่าน สำหรับความรัก ความห่วงใย กำลังใจและทุนทรัพย์ที่มีต่อผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบให้บุพการีของผู้วิจัย และบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังแห่งการวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

สกล วรเจริญศรี

ปริญญาโทได้รับทุนสนับสนุน
จาก
คุณชลธิดา โพธิสมภรณ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบความคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ธรรมชาติของวัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศ.....	11
ความหมายของวัยรุ่น.....	11
การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น.....	11
✓ พัฒนาการของวัยรุ่น.....	12
ความต้องการและลักษณะของวัยรุ่น.....	15
ลักษณะชนบทรรมนิยมประเพณีและวัฒนธรรมไทยกับพฤติกรรมทางเพศ.....	16
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	17
รูปแบบและมาตรฐานทางเพศก่อนการสมรส.....	19
สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส.....	20
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ.....	21
ทฤษฎีจิตวิเคราะห์.....	21
ทฤษฎีจิตสังคม.....	22
ทฤษฎีระบบทางเพศ.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ.....	24
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ.....	24
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นการศึกษา.....	25
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการศึกษา.....	25
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง.....	26
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยของนักเรียน.....	27
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว.....	28
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อน.....	29
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อ.....	30
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	32
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การเสนอผลการวิจัย.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	58
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
อภิปรายผล.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	74
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	103

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหลักสูตรของแต่ละวิทยาลัย.....	33
2	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน.....	49
3	ค่าสถิติพื้นฐานของ ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสาร จากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ.....	50
4	ค่าสถิติพื้นฐานของ ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสาร จากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ จำแนก ตามเพศ ระดับชั้น การศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน.....	51
5	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนวัยรุ่น.....	55
6	ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักเรียนวัยรุ่น.....	56
7	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง.....	85
8	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ.....	86
9	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว.....	87
10	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามการใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน.....	88
11	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับ เรื่องเพศ.....	89
12	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ.....	90
13	ค่าสถิติพื้นฐานของ ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสาร จากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ จำแนกเป็นรายด้าน.....	91
14	ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านของ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และบรรยากาศในครอบครัว จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพัก อาศัยของนักเรียน.....	93

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 กรอบความคิดในการวิจัย..... 8

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วัยรุ่น (Adolescence) เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นช่วงเวลาเปลี่ยนวัย หรือเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่เปลี่ยนจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 331) ในการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์นั้นทั้ง วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายจะมีความแตกต่างกัน กล่าวคือเด็กผู้หญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 9-16 ปี เด็กผู้ชายจะ เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นในช่วงอายุ 11-18 ปี (Hock and Wong. 1981 : 51)

สโตน และเชิร์ช (โสภา ชปิลมันน์. 2543 : 109 ; อ้างอิงจาก Stone and Church. 1968) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจกับตัวเอง เริ่มค้นหาตนเอง แสวงหาค่านิยมตลอดจนปรัชญาชีวิตของตนเอง แต่ในขณะที่เดียวกันก็จะเริ่มมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับอิริคสัน (ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร. 2526 : 178-179 ; อ้างอิงจาก Erickson. 1968) ที่กล่าวถึงวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นจะเริ่มมีบทบาทใหม่ ๆ ทางสังคม เริ่มหาประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อลดความตึงเครียดและความสับสนในการค้นหาเอกลักษณ์ของตน ตลอดจนเริ่มมีความรู้สึกใหม่ ๆ กับเพศตรงข้าม นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงอันตรายในช่วงวัยรุ่นว่า ถ้าวัยรุ่นไม่ได้รับการพัฒนา ในช่วงนี้อย่างเหมาะสมแล้ว จะทำให้เกิดความสับสนในตนเอง เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากบุคคลที่ชื่นชอบ หรือกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นจะสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง ไม่แน่ใจในเป้าหมายของอนาคต การเลือกอาชีพ ตลอดจน บทบาทและพฤติกรรมทางเพศของตน ซึ่งอิริคสันกล่าวถึงวัยรุ่นในช่วงนี้ว่าเป็นภาวะวิกฤตของการพัฒนา เอกลักษณ์แห่งตน (Identity Crisis)

จากปัญหาความสับสนในเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคม ซึ่งสภาพในสังคมไทยปัจจุบันนี้พบว่าวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคมเช่น ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาหนีเรียน ปัญหาติดยาเสพติด และปัญหาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2536 : 325) ซึ่งปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนั้นเป็นปัญหาหนึ่งที่กำลังระบาดในสังคมวัยรุ่นไทยไม่น้อยไปกว่าปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาท หรือปัญหา ยาเสพติด ดังที่วัลลภ ดังกมนารักษ์ (2543 : 2) กล่าวว่า ปัจจุบันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นเป็น 1 ใน 3 ปัญหาใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับวัลลภ ปิยะมโนธรรม (2540 : 87) ที่กล่าวว่า ปัญหาของวัยรุ่นที่สำคัญในขณะนี้คือ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนวัยรุ่น อีกทั้งองค์การยูนิเซฟ (“ฟันแล้วทิ้ง”. 2543 : 18) รายงานว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปัญหาพฤติกรรมทางเพศสูงติดอันดับโลก นอกจากนี้อมรา สุนทรธาดา (2535 : 5) ได้กล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นไว้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีความหมายและแตกต่างกันไปตามบริบทของสังคม ในปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานในกลุ่มของนักเรียนวัยรุ่นได้กลายเป็นประเด็นทางสังคมที่ได้รับความสนใจ ปรากฏการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอาจกล่าวได้ว่า เป็นเรื่องปกติธรรมดาในหลายสังคมโดยเฉพาะในสังคมตะวันตก แต่ในสังคมไทยเป็นสังคมหนึ่งซึ่งได้ชื่อว่ามี ความเข้มงวดในเรื่องเพศมากกลับปรากฏว่าการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายหญิงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในวัยเรียนกลับเพิ่มมากขึ้นในระดับอายุที่ลดลงเรื่อย ๆ และจากการศึกษาของจุฬามาต นุชนารถ (2531 : บทคัดย่อ ข) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนวัยรุ่นมี

อายุเฉลี่ย 16 ปี ซึ่งสอดคล้องกับอัญชลี คติอนุรักษ์ (2535 : บทคัดย่อ ข) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่มีอายุ 15-24 ปี จำนวน 1,094 คน ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์ และนักศึกษามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 12 ปี

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่านักเรียนวัยรุ่นเริ่มมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในระดับอายุที่ลดลงเรื่อย ๆ

4 ข้อ
 การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นสามารถก่อให้เกิดผลกระทบหรือปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาเกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการติดเชื้อเอดส์ (Meire. 1993 : 89)หรือปัญหาสังคมอันเกิดจากปัญหาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นได้แก่ ปัญหาความล้มเหลวทางการศึกษา ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาเด็กกำพร้าที่ถูกทิ้งโดยพ่อแม่วัยรุ่น ปัญหาการขายบริการทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น (กองวางแผนครอบครัวและประชากร. 2540 : 31) และจากผลการศึกษาของสุจิตา ฉายาลักษณ์ (2531 : 25) ที่ได้ศึกษาสาเหตุและปัญหาของการเป็นมารดาวัยรุ่น พบว่าถ้าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นจะมีทางเลือกอยู่ 3 ทาง ได้แก่ การสมรส การทำแท้ง และการเป็นมารดานอกสมรสหรือการมีบุตรนอกสมรส ในบรรดาทางเลือกสามทางนี้การสมรสเป็นโอกาสน้อยที่สุดและการทำแท้งเหมือนจะเป็นทางเลือกที่เป็นไปได้มากที่สุดสำหรับวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่กำลังศึกษาเล่าเรียนยังไม่สามารถพึ่งตนเองได้ การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นจึงเป็นอุปสรรคต่อการศึกษหากออกจากการศึกษาจะทำให้เสียอนาคตและขาดโอกาสในการเลือกประกอบอาชีพที่ดีได้ ดังสถิติการทำแท้งของกรมอนามัย (กองอนามัยครอบครัว. 2533 : 73) พบว่าสตรีที่มาทำแท้งร้อยละ 40.50 อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี นอกจากนี้จากการศึกษาของสุกานดา สุวณิชชาติ และคณะ (2530 : 26-32) ที่ศึกษาปัญหาทางเพศศึกษานักเรียนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานครพบว่า ปัญหาทางเพศศึกษาที่พบมากในนักเรียนชายคือ ปัญหาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้จากสถิติจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ของวัยรุ่นชายไทยในปี 2535-2539 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,129 4,295 8,880 12,611 12,987 คนตามลำดับ (พิมพ์วัลย์ บุญมงคล และวันเพ็ญ มาอุ่น. 2541 : 25 ; อ้างอิงจาก กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข. 2540) และจากการรายงานสถานการณ์โรคเอดส์ของกองระบาดวิทยาล่าสุดเมื่อสิ้นเดือนธันวาคม 2543 มีผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อที่มีอาการจำนวน 221,384 ราย ประมาณร้อยละ 80 เป็นคนในช่วงอายุระหว่าง 20-39 ปี ซึ่งถ้าผู้ป่วยอายุ 20 ปี ก็หมายความว่าอาจติดเชื้อเอดส์มาตั้งแต่อายุ 13-15 ปี ("วัยรุ่น". 2544 : 15)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น พบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศอยู่หลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน และบริบทของสังคม (Moore and Rosenthal. 1993 : 12) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเจสเซอร์ (Steinberg. 1993 : 366-369 ; อ้างอิงจาก Jessor. 1983) ที่ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัว ครอบครัว กลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ เจตคติ และความคาดหวังทางการศึกษา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น และมานพ คณะโต (2541 : 59-95) ได้กล่าวไว้ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศนั้นปัจจัยด้านส่วนตัวเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ อีกทั้งจากการศึกษาของเจสเซอร์และเจสเซอร์ (Moore and Rosenthal. 1993 : 15 ; อ้างอิงจาก Jessor and Jessor. 1975) ศึกษาพบว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีเป้าหมายทางการศึกษาที่ชัดเจนมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นทั้งชายและหญิง

นอกจากนี้จากการศึกษาในเรื่องความภาคภูมิใจในวัยรุ่นของอุมพร ตรังคสมบัติ (2543 : 35) และวิทยา นาควัชระ (2527 : 33-34) ได้ศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีความภาคภูมิใจในตัวเองต่ำ อาจจะแสวงหาความภาคภูมิใจด้วยการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่เหมาะสม เพื่อต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับและมีคุณค่าของอีกฝ่าย

หนึ่ง ส่วนบิลลี และเจสเซอร์ (Steinberg. 1993 : 367 ; อ้างอิงจาก Billy. 1988 and Jessor. 1983) ได้ศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมีความภาคภูมิใจในตนเองระดับสูง

ส่วนการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศของ เอรี และคนอื่น ๆ (Ary and others. 1999 : 217-230) พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีอิทธิพลมาจากปัจจัยด้านครอบครัวซึ่งเป็นผลมาจากการที่ครอบครัวมีความขัดแย้งสูงทำให้ขาดความเอาใจใส่ในการปกครองบุตร เป็นผลให้บุตรมีโอกาสและแนวโน้มที่จะเข้ากลุ่มกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับมอร์และโรเซนทาล (Moore and Rosenthal. 1993 : 13-14) ที่ศึกษาพบว่าบรรยากาศของครอบครัวที่มีความตึงเครียดสูงจะส่งผลให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นอกจากนี้โคเกอร์และบอร์เดอร์ (Coker and Borders. 2001 : 200-207) ได้ศึกษาในเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของวัยรุ่น ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์และติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

นอกจากปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น ได้มีผู้ที่ศึกษามาตรฐานทางเพศ (Sexual Standard) ของวัยรุ่นในต่างประเทศพบว่าวัยรุ่นยังนิยมยึดในมาตรฐานเชิงซ้อน (Double Standard) ที่ว่า หากผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสก็สามารถยอมรับได้ แต่ไม่เป็นที่ยอมรับหากผู้หญิงมีพฤติกรรมดังกล่าว (Moore and Rosenthal. 1993 : 11 ; อ้างอิงจาก Steinberg. 1985) และจากการศึกษาของฮอค และหว่อง (Hock and Wong. 1981 : 61) ที่ได้ศึกษามาตรฐานทางเพศของวัยรุ่นในประเทศสิงคโปร์ พบว่าทั้งวัยรุ่นหญิงและชายยังยึดในมาตรฐานเชิงซ้อนที่ให้อิสระทางเพศแก่ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง อีกทั้งจากการศึกษาของมารณีย์ ภัทรวาณิชย์ (2537 : 65-66) ในเรื่องปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นชายหญิงในระดับอาชีวศึกษามีแนวโน้มที่มีทัศนคติต่อเอดส์ และทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยไปทางลบมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวประกอบกับสังคมในปัจจุบันที่มีการเผยแพร่ข้อมูลทั้งทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ เกี่ยวกับเรื่องทางกามารมณ์มากกว่าทางด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์ ประกอบกับกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่มีแหล่งอบายมุขต่าง ๆ เช่น ดิสโก้เธค คาราโอเกะ ผับต่าง ๆ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ก่อให้เกิดการยั่วยุทางเพศมากขึ้นทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศไปในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม และนำไปสู่การมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาต่าง ๆ จากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์ในโรงเรียนพณิชยการและความคิดเห็นของนักเรียนพณิชยการในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้นและชั้นสูง พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศที่ไม่เหมาะสม การเดินโอบกอดกันในที่สาธารณะ การพักอาศัยอยู่ร่วมกัน การออกเที่ยวกลางคืน ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจนเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ในขณะศึกษา และจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนพณิชยการ ในเรื่องการยินยอมให้ถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่มีนักเรียนบางคนโดยเฉพาะนักเรียนที่มุ่งแต่ด้านการเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องไม่ควรปฏิบัติเพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม อีกทั้งผู้วิจัยได้สำรวจพฤติกรรมและความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนพณิชยการจำนวน 60 คน แบ่งเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 34 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 จำนวน 26 คน ผลจากการสำรวจพบว่านักเรียนร้อยละ 43.33 เคยมีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ นักเรียนร้อยละ 76.67 เคยจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ นักเรียนร้อยละ 48.33 เคยเดินโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ นักเรียนร้อยละ 31.67 เคยกอดจูบแล้วโลมกับเพื่อนต่างเพศ และนักเรียนร้อยละ 26.66 คนเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ และจากการสำรวจความคิดเห็นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จากนักเรียนกลุ่มดังกล่าวผลจากการสำรวจ

พบว่านักเรียนร้อยละ 53.33 มีความคิดเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องไม่สมควรและไม่เหมาะสม นักเรียนร้อยละ 28.33 มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา นักเรียนร้อยละ 11.67 คิดว่าเป็นเรื่องของบุคคล สองคนไม่ใช่เรื่องเสียหาย และนักเรียนร้อยละ 3.33 คิดว่าเป็นประสบการณ์ในชีวิต จากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น นักเรียนบางคนเกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การทำงานพิเศษกลางคืน การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจ เช่น นักเรียนชายที่ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือนักเรียนหญิงที่ถูกเพื่อนชายทอดทิ้งก็จะเกิดความกลุ้มใจ ไม่สบายใจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน นอกจากนี้ทางสถาบันต้องการจะทราบว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมเหล่านั้นมีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ เช่นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยของนักเรียนทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนบางคนพักอาศัยอยู่ด้วยกัน และเพื่อทราบว่านักเรียนมีความคิด ความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน

กรีน (Green. 1980 : 71-78) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยรวมกัน ดังนั้น การดำเนินการจัดกิจกรรมหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จะต้องอาศัยกระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ร่วมกัน โดยจะต้องวิเคราะห์หาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้นเสียก่อนจึงจะสามารถนำมาวางแผนจัดโครงการหรือกิจกรรมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้น อีกทั้งเลอเนอร์ และสพานิเยร์ (Lerner and Spanier. 1980 : 289) ได้กล่าวว่า จากการศึกษาบริบทและวัฒนธรรมของวัยรุ่นทำให้เราสามารถได้ทราบแบบอย่างทางเพศ เอกลักษณ์ทางเพศ บทบาททางเพศ และเข้าใจในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาว่า มีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนโรงเรียนพณิชยการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้นและชั้นสูง ในกรุงเทพมหานคร เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ และศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นตลอดจนนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการป้องกันเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนวัยรุ่น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาคำแนะนำนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นตลอดจนเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่น เพื่อนำผลของการศึกษามาเป็นแนวทางในการป้องกันพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนวัยรุ่นให้กับหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 ซึ่งมี 4 แห่งได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน วิทยาลัยพณิชยการบางนา และวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย จำนวน 6,140 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 349 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 359 คน วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 จำนวน 708 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีหลักสูตรเป็นชั้น (Strata) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) และจากการสุ่มแบบอย่างง่ายจากประชากร โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น .05 (ฟวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 130 ; อ้างอิงจาก Yamane. 1967)

ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น วิทยาลัยพณิชยการ โดยมีปัจจัยบางประการที่จะศึกษาดังนี้

1. ตัวแปรพยากรณ์ คือ

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 ระดับชั้นการศึกษา
- 1.1.3 เป้าหมายทางการศึกษา
- 1.1.4 ความภาคภูมิใจในตนเอง
- 1.1.5 เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ
- 1.1.6 การพักอาศัยของนักเรียน

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ บรรยากาศในครอบครัว

1.3 ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน ได้แก่ การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน

1.4 ปัจจัยด้านสื่อ ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ

2. ตัวแปรเกณฑ์ คือ พฤติกรรมทางเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และการพักอาศัยของนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 เพศ หมายถึง เพศของนักเรียนวัยรุ่นชายหญิงที่ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศชาย เพศหญิง

1.2 ระดับชั้นการศึกษา หมายถึง ชั้นการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่นชายหญิงที่ตอบแบบสอบถามแบ่งออกเป็น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 (ปวส.)

1.3 เป้าหมายทางการศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนได้กำหนดหรือคาดหวังการศึกษาของตนเองไว้ในอนาคต จำแนกออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตร ระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก

1.4 ความภาคภูมิใจในตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองได้แก่ ในด้านการเข้ากับผู้อื่นได้ดี ความสามารถในการจัดการกับความผิดหวัง การให้ความสนใจกับบุคคลรอบข้าง การมีไหวพริบปฏิภาณ การมีความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถที่จัดการเกี่ยวกับการพิจารณาตัดสินเรื่องที่สำคัญ และความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ง่าย ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากเจสเซอร์ โดโนวาน และ คอสต้า (Jessor, Donova and Costa. 1991 : 57)

1.5 เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องเพศ บทบาทชายหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากไรส์ (Reiss. 1971 : 117-153)

1.6 การพักอาศัยของนักเรียน หมายถึง สภาพที่นักเรียนอยู่อาศัยในขณะที่กำลังศึกษา จำแนกออกเป็น อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา อาศัยอยู่กับพี่ อาศัยอยู่กับญาติ อาศัยอยู่กับน้อง อาศัยอยู่คนเดียว และอาศัยอยู่กับเพื่อน

2. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ บรรยากาศในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดามารดาและพี่น้อง ตลอดจนการรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองแสดงออกทั้งทางด้านการใช้วาจา การแสดงกิริยาท่าทางอันแสดงถึงความรัก ความเอื้ออาทรที่มีต่อกัน ได้แก่ การแสดงความรักและห่วงใย การพูดคุยให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเวลานักเรียนมีปัญหา การอบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผลเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น การสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ การยินยอมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การใช้เวลาว่างและทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวที่ผู้วิจัยปรับปรุงจาก โฟเกลแมน (Coleman and Hendry. 1999 : 75 ; อ้างอิงจาก Fogelman. 1976) และ เออรี่ (Ary. 1999 : 221)

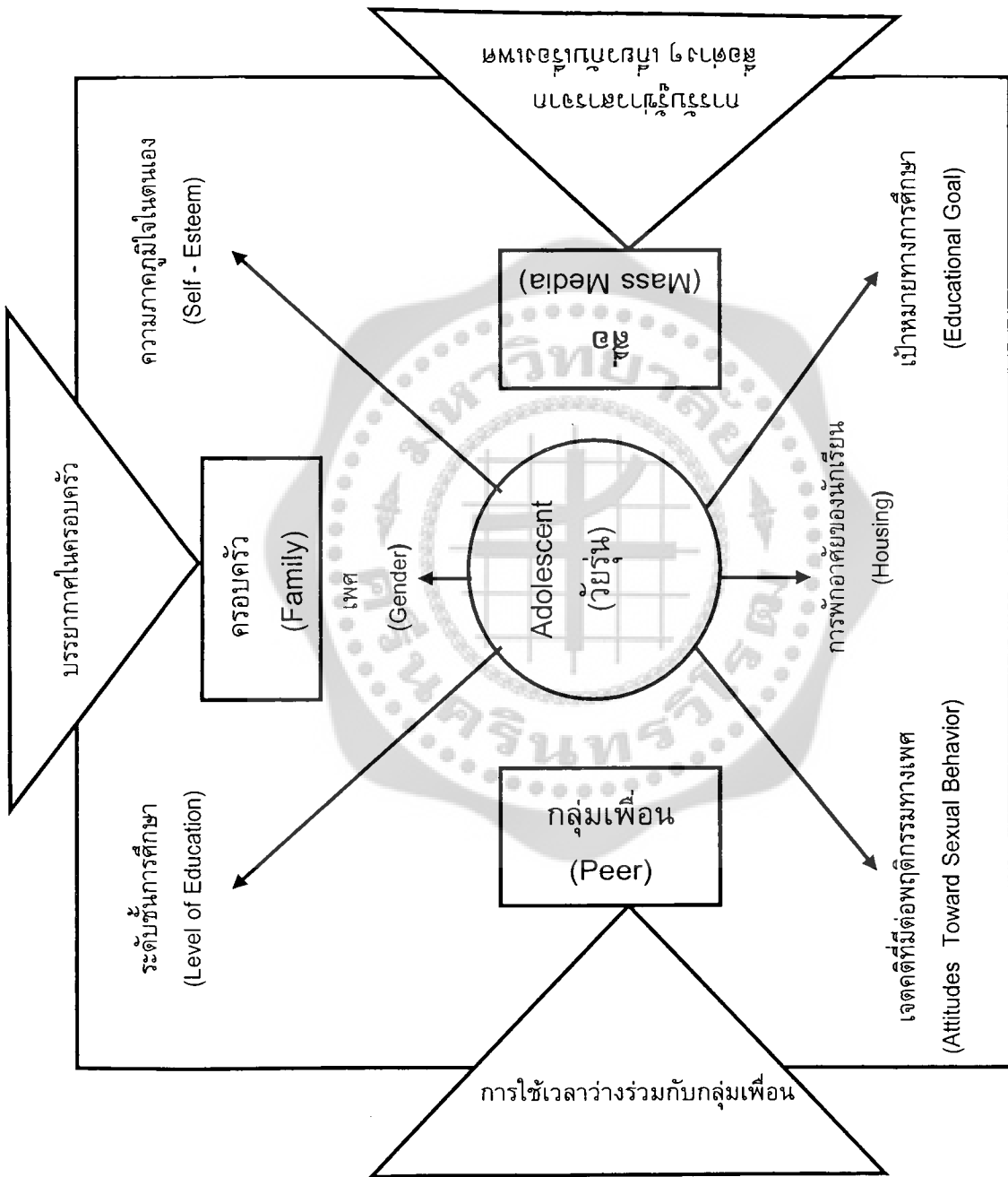
3. ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน ได้แก่ การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนใช้เวลาว่างนอกเหนือจากการเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ร้องเพลง ชมคอนเสิร์ต เดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า สังสรรค์ตามสถานบันเทิง ดูภาพยนตร์ ไปเที่ยวต่างจังหวัด เล่นกีฬา ทำกิจกรรมของโรงเรียน และไปบ้านเพื่อน

4. ปัจจัยด้านสื่อ ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง การที่นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ ได้แก่ การดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ดูภาพยนตร์จากสื่อวีดีโอ/วีดีโอซีดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ อ่านนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ เล่นอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

5. พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำที่นักเรียนแสดงออกที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ การออกเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ การจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ การเดินโอบกอดกันกับเพื่อนต่างเพศ การกอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ

6. นักเรียนวัยรุ่น หมายถึง นักเรียนวิทยาลัยพณิชการของรัฐบาล ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยนักเรียนวิทยาลัยพณิชการธนบุรี นักเรียนวิทยาลัยพณิชการเชตุพน นักเรียนวิทยาลัยพณิชการบางนา และนักเรียนวิทยาลัยพณิชการอินทราชัย

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดในการวิจัย ปรับปรุงจาก (Calhoun, Glaser and Bartolomucci. 2001 : 133.)

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยบางประการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น
2. มีปัจจัยอย่างน้อยหนึ่งด้านส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นในครั้งนี ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเรียงลำดับในการเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของวัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศ
 - 1.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 1.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น
 - 1.3 พัฒนาการของวัยรุ่น
 - 1.4 ความต้องการและลักษณะของวัยรุ่น
 - 1.5 ลักษณะชนบทรอบนิคมประเพณีและวัฒนธรรมไทยกับพฤติกรรมทางเพศ
 - 1.6 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
 - 1.6.1 รูปแบบและมาตรฐานทางเพศก่อนการสมรส
 - 1.6.2 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ
 - 2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์
 - 2.2 ทฤษฎีจิตสังคม
 - 2.3 ทฤษฎีระบบทางเพศ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
 - 3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ
 - 3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นการศึกษา
 - 3.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการศึกษา
 - 3.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง
 - 3.5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 3.6 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยของนักเรียน
 - 3.7 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว
 - 3.8 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อน
 - 3.9 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อ

1. ธรรมชาติของวัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศ

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

“วัยรุ่น” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Adolescence” มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า “Adolescere” หมายถึงการเจริญเติบโตหรือเจริญเติบโตไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาการเจริญเติบโตจากความไม่มีวุฒิภาวะของเด็กไปสู่ความมีวุฒิภาวะของผู้ใหญ่ เป็นช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม (Steinberg. 1993 : 4)

ฮอล (Dworetzky. 1999 :114 ; อ้างอิงจาก Hall. 1904) กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นวัยของพายุบุแคมและความกดดัน มีการเปลี่ยนแปลงมากมายในตัวเอง สภาวะของอารมณ์ไม่แน่นอน มีความสับสนและยุ่งยากเกี่ยวกับตัวเองซึ่งวัยรุ่นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และประสบการณ์ที่ได้รับมาเพื่อหาอัตมันท์ตนเองและเจตคติต่อตนเอง

ซีเกิล (Coon. 1997 : 123 ; อ้างอิงจาก Siegel. 1982) กล่าวถึงวัยรุ่นว่าวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาเปลี่ยนจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้วัยรุ่นจะเกิดการเรียนรู้ในวัฒนธรรมต่าง ๆ อย่างไม่รู้ตัว ช่วงระยะเวลาของวัยรุ่นนั้นเป็นช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน

ไรส์ (Rice. 1996 : 3) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาเจริญเติบโตระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974 : 391) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะจากความเป็นเด็กค่อย ๆ สู่วิทยฐานะผู้ใหญ่การที่เด็กบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนี้ ไม่ใช่จะเจริญเติบโตแต่ร่างกายด้านเดียวเท่านั้น ทางจิตใจก็จะเจริญเติบโตเป็นเงาตามตัวไปด้วย นั่นคือจะต้องมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2521 : 18-19) ได้ให้ความหมายวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็กเป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นขีดขั้นแน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดลงเมื่อใด แต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และถ้ากำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใดก็ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน และมีขนขึ้นที่ลับ ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่เริ่มมีน้ำกาม

สุชัย อินทรประเสริฐ (2534 : 513) ได้ให้ความหมายวัยรุ่นไว้ว่า เป็นวัยของช่วงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจเป็นอย่างมาก จากวัยเด็กเติบโตไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จากสภาพที่ต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ทางเศรษฐกิจไปสู่สภาวะที่ต้องรับผิดชอบและพึ่งพาตนเอง ทางร่างกายก็จะมีวุฒิภาวะเติบโตของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ในลักษณะพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์และตั้งครรรภ์ได้

สุพัตรา สุภาพ (2536 : 40) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า เป็นวัยที่เปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว

โดยสรุปเราอาจให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่

1.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

สำหรับการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น ได้มีผู้ที่กำหนดช่วงอายุไว้ต่าง ๆ กัน ซึ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไม่อาจกำหนดลงไปให้แน่นอนได้ว่าควรจะเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดเมื่อใด ดังผู้ที่ได้กำหนดไว้ต่าง ๆ ดังนี้

สไตน์เบิร์ก (Steinberg. 1993 : 5) ได้กำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นไว้เป็น 3 ระดับดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น ช่วงอายุระหว่าง 11 – 14 ปี
2. วัยรุ่นตอนกลาง ช่วงอายุระหว่าง 15 – 18 ปี
3. วัยรุ่นตอนปลาย ช่วงอายุระหว่าง 18 – 21 ปี

ดูเรทสกี (Dworetzky. 1999 : 114) ได้กำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นไว้ว่าวัยรุ่นจะอยู่ในช่วงอายุ 12 – 18 ปี

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 331) ได้แบ่งช่วงอายุวัยรุ่นเป็น 3 ระยะ โดยใช้เกณฑ์ความเป็นเด็ก – ผู้ใหญ่ตัดสิน คือ

1. ช่วงวัยแรกเริ่ม ช่วงอายุประมาณ 12 – 15 ปี
2. ช่วงวัยรุ่นตอนกลาง ช่วงอายุประมาณ 16 – 17 ปี
3. ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ช่วงอายุประมาณ 18 – 25 ปี

สุชา จันทน์เอม (2539 : 47) ได้แบ่งช่วงอายุวัยรุ่นเป็น 3 ระยะเช่นกันคือ วัยรุ่นตอนต้นอายุระหว่าง 13 – 15 ปี วัยรุ่นตอนกลางอายุระหว่าง 15 – 18 ปี และวัยรุ่นตอนปลายอายุระหว่าง 18 – 21 ปี

สุพัทธรา สุภาพ (2536 : 9) กล่าวถึงการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น อายุระหว่าง 10 – 12 ปี จะเริ่มตั้งแต่ระยะใกล้แตกเนื้อหนุ่มเนื้อสาวซึ่งมีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างรวดเร็วอันเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา เป็นวัยเริ่มต้นของการแตกเนื้อหนุ่มเนื้อสาว แต่วัยนี้จะไม่รับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงเท่าใดนักยังมีลักษณะหลายอย่างของวัยเด็ก เช่นยังอยู่ในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน

2. วัยรุ่นตอนกลาง อายุระหว่าง 13 – 16 ปี เป็นระยะที่เริ่มสนใจในเพศตรงข้าม ทำให้ความสนใจเพื่อนเพศเดียวกันเริ่มหันห่างไป เป็นช่วงคล้อยตามกลุ่มเพื่อน เขาจะเริ่มสำรวจเรื่องเพศมากขึ้นและทดสอบความสามารถทางเพศของตนมากกว่าจะมีความสนิทแนบแน่นกับใคร

3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุระหว่าง 17 – 21 ปี เป็นช่วงที่ใกล้สู่ความเป็นผู้ใหญ่ จะเริ่มหันมาสนใจในอนาคตตนเองมีการเลือกอาชีพคู่ครอง มีความสนิทกับเพศตรงข้าม

จากช่วงอายุของวัยรุ่นข้างต้นสามารถแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นได้ 3 ระยะ คือ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย

✓ 1.3 พัฒนาการของวัยรุ่น

“พัฒนาการ” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านโครงสร้างและแบบแผนของร่างกายทุก ๆ ส่วน การเปลี่ยนแปลงนี้จะพัฒนาไปเรื่อย ๆ จากระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่งอันจะทำให้มีลักษณะและความสามารถใหม่ ๆ เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดความเจริญเติบโตตามลำดับ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (โสภา ซปีลมันน์. 2543 : 112)

อาวิกเฮลส์ (โสภา ซปีลมันน์. 2543 : 12 ; อ้างอิงจาก Havighurst. 1953) ได้กล่าวถึงภาระตามขั้นพัฒนาของวัยรุ่นไว้ดังนี้คือ

1. สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีและเหมาะสมกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันได้ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ
2. สามารถแสดงบทบาททางสังคมได้เหมาะสมกับเพศของตน
3. ยอมรับสภาพร่างกายของตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายได้อย่างดี ตลอดจนระวังรักษาสุขภาพของตนเอง

4. สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้

5. มีความมั่นใจในการรับผิดชอบและใช้จ่ายเงินของตนเอง การเลือกและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ การแต่งงานและครอบครัว

6. เตรียมที่จะเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม

7. ต้องการและรู้จักพัฒนาตนเองให้รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ตลอดจนมีความรู้สึกความเข้าใจ และตัดสินใจเลือกค่านิยมและมาตรฐานที่ตนควรยึดเป็นหลักในการดำเนินชีวิต

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างมากการศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่น จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่นได้ดีขึ้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วพัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นแบ่งออกได้ดังนี้

1.3.1 พัฒนาการด้านร่างกาย

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเด็กวัยรุ่นจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเป็นอย่างมาก ซึ่งสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายนั้น พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2538 : 105-106) ได้กล่าวว่าเกิดจากต่อมพิทูอิทารี (Pituitary gland) ที่อยู่ใต้สมองส่วนที่เรียกว่า ไฮโปทาลามัส ได้สร้างฮอร์โมนสองชนิดเกี่ยวกับการพัฒนาร่างกายคือ ฮอร์โมนสำหรับการเจริญเติบโต (Growth Hormone) และฮอร์โมนสำหรับการกระตุ้นการทำงานของต่อมโกนาต (Gonads หรือ Sex Gland) คือ โกลาโดโทรปีคฮอร์โมน (Gonadotropic Hormone) ฮอร์โมนทั้งสองชนิดนี้มีส่วนผูกพันกับพัฒนาการของวัยรุ่นมากดังนี้

1.) ฮอร์โมนสำหรับการเจริญเติบโต (Growth Hormone) จะไปกระตุ้นการเจริญเติบโตของร่างกาย ทำให้ร่างกายของวัยรุ่นมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วถ้าฮอร์โมนชนิดนี้ถูกผลิตออกมามากเกินไปร่างกายจะใหญ่ผิดปกติ ถ้าผลิตไม่เพียงพอจะทำให้ร่างกายเตี้ยแคระ

2.) ฮอร์โมนกระตุ้นการทำงานของต่อมเพศ (Gonadotropic Hormone) ฮอร์โมนชนิดนี้จะเสริมสร้างลักษณะทางเพศเบื้องต้น (Primary Sex Characteristics) คือไปกระตุ้นการทำงานของต่อมเพศ (Sex Gland) นั่นคือกระตุ้นให้รังไข่ ผลิตไข่ หรือกระตุ้นให้อัณฑะผลิตอสุจิและยังทำให้ขนาดของอวัยวะเพศเจริญขึ้น นอกจากนี้ยังเสริมสร้างลักษณะเพศภายนอก (Secondary Sex Characteristics) คือ การมีหนวดเคราของเพศชาย การขยายสะโพกหน้าอกของเพศหญิงหรือการเปลี่ยนแปลงเสียงของวัยรุ่น เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของร่างกายจะเร็วหรือช้าแตกต่างกันไปตามลักษณะโครงสร้างของพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมของวัยรุ่นแต่ละบุคคล

นอกจากนี้ ชูลิพร อินทรไพบูลย์ (2536 : 49) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของลักษณะวัยรุ่นหญิงชายไว้ดังนี้

1.) เด็กหญิงจะมีพัฒนาการด้านร่างกายเร็วกว่าเด็กชาย จะสังเกตได้ว่าในเด็กหญิงช่วงอายุประมาณ 9-12 ปี จะสูงกว่าและตัวโตกว่าเด็กชาย

2.) เด็กชายจะเริ่มมีพัฒนาการด้านร่างกายช้ากว่าเด็กหญิง โดยประมาณราว 2 ปี (ระยะแตกเนื้อหนุ่มสาวของเด็กหญิง อายุเฉลี่ย 12 ปี เด็กชายอายุ 14 ปี)

3.) เด็กหญิงจะมีขนาดการเจริญเติบโตของโครงสร้างทางร่างกายน้อยกว่าเด็กชาย

1.3.2 พัฒนาการทางด้านอารมณ์

โรเจอร์ (Roger. 1972 : 111) ได้กล่าวถึงลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง เต็มเปี่ยมไปด้วยความเชื่อมั่น ชอบสนุกสนาน การแสดงความรู้สึกเป็นไปอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา อารมณ์ต่าง ๆ เกิดง่ายและเปลี่ยนแปลงได้ง่ายโดยจะเห็นได้จากการที่วัยรุ่นมักจะแสดงถึงความชอบและไม่ชอบอย่างรุนแรง มีความต้องการเป็นอิสระชอบฟังตนเองจึงมักขัดแย้งกับผู้ใหญ่และฝ่าฝืนกฎที่พ่อแม่วางไว้

วัยรุ่นยังต้องการการตัดสินใจด้วยตัวเอง การยอมรับจากผู้ใหญ่และเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างหน้าตาของตนเอง นอกจากนี้ โสภา ซปีลมันน์ (2543 : 113) ได้กล่าวว่าผลกระทบจากความแปรปรวนของอารมณ์นั้นทำให้วัยรุ่นพบปัญหาในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยทั่วไปวัยรุ่นมักได้รับการตำหนิตายจากผู้ใหญ่อยู่เสมอ การใช้อารมณ์ของผู้ใหญ่จะเป็นเครื่องกระตุ้นหรือตัดสินใจอารมณ์ของวัยรุ่นให้แปรปรวนง่ายขึ้น อารมณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัยรุ่นที่สำคัญ ได้แก่ อารมณ์กลัว อารมณ์วิตกกังวล อารมณ์โกรธ อารมณ์รัก อารมณ์อิจฉาริษยา อารมณ์อยากรู้ อยากเห็น อารมณ์เศร้า ผิดหวัง และอารมณ์ดีใจ

1.3.3 พัฒนาการทางด้านสังคม

เด็กวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมวัย รู้สึกผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น ในกลุ่มของเด็กวัยรุ่นไม่มีเฉพาะเพื่อนเพศเดียวกันเท่านั้น แต่จะมีเพื่อนต่างเพศเข้ามาทาบด้วย เด็กที่สามารถเข้ากลุ่มได้ และมีกลุ่มในระยะวัยเด็กตอนกลาง จะเข้ากับกลุ่มและมีชีวิตทางสังคมที่สนุกสนานได้ดีกว่าเด็กที่ไม่สู้มีพัฒนาการดังกล่าวในช่วงวัยที่ผ่านมา เด็กเริ่มลดความเอาใจใส่กับบุคคลต่างวัยไม่ว่าเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กกว่า ระยะเวลาจะเริ่มต้นชีวิตกลุ่มที่แท้จริง (Gang Age) (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 337-338)

วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มมีปฏิสัมพันธ์ทางด้านสังคมมีการติดต่อกับบุคคลอื่นเพิ่มมากขึ้นกว่าวัยเด็ก ทำให้เกิดการเรียนรู้ในสังคมมากขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรอบข้างเป็นสิ่งสำคัญและมีอิทธิพลมากในการพัฒนาบุคลิกภาพของวัยรุ่น ซึ่งอุดมศิลป์ ศรีแสงนามและสุวรรณ วรวรรณ (2530 : 58-29) และสุชา จันทน์เอม (2539 : 31-32) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่นไว้ดังนี้ คือ

1.) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว วัยรุ่นมักชอบแยกตัวอยู่ตามลำพังบางวอยู่ตามลำพัง บางารที่จะเป็นอิสระจากครอบครัว มีความต้องการรวมกลุ่มกับเพื่อนมากขึ้นจึงทำให้ไม่ใคร่ที่จะรวมกลุ่มกับสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้เพราะความวิตกกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อารมณ์ และความคิด จึงทำให้มีผลกระทบต่อพัฒนาการทางสังคมด้วย

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน วัยรุ่นมักจะชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เพศเดียวกันมีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาไว้คบหาสมาคมพูดคุยสังสรรค์กัน เพื่อน ๆ ในกลุ่มมีอิทธิพลต่อความประพฤติของเด็กมากไม่ว่าจะเป็นลักษณะคำพูด กิริยาท่าทางและการแต่งกาย จนพยายามเลียนแบบกัน จนเป็นสัญลักษณ์ประจำกลุ่มขึ้น

3.) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นระยะต้น ๆ แม้จะเริ่มคบกับเพศตรงข้าม แต่ส่วนใหญ่ก็จะสมาคมกับเพื่อนเพศเดียวกัน แต่พอเข้าระยะวัยรุ่นตอนปลายความสนใจในเพศตรงข้ามจะค่อย ๆ มากขึ้น ทำให้วัยรุ่นคบเพื่อนเพศเดียวกันน้อยลงโดยจะเลือกคบเพื่อนสนิท ๆ เพียงไม่กี่คนเท่านั้น เมื่อเติบโตมาถึงขั้นนี้ วัยรุ่นจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นส่วนอิทธิพลของเพื่อนในกลุ่มเริ่มลดน้อยลง

1.3.4 พัฒนาการทางด้านสติปัญญา

วัยรุ่นเป็นช่วงที่มีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาอย่างเต็มที่ มีพัฒนาการถึงขีดสุด มีความคิดอย่างเป็นเหตุผลและเป็นนามธรรม มีความเข้าใจเร็ว ความจำที่แม่นยำ มีความคิดและจินตนาการสูง เป็นวัยแห่งการแสวงหาประสบการณ์และความอยากรู้ อยากรองในทุกสิ่ง อยากรู้มีกิจกรรม (ปราณี รามสูต. 2528 : 69) นอกจากวัยรุ่นจะมีความคิดแบบเหตุผลและเป็นนามธรรมแล้ว ยังสามารถตีวิเคราะห์ จำแนก เปรียบเทียบทฤษฎี กฎเกณฑ์ หรืออาจคิดค้นแนวคิดใหม่ ๆ อีกทั้งยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self concept) พยายามรู้จักตัวเอง และขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ เข้าใจสังคมดีขึ้น พยายามที่จะพึ่งตนเอง และเริ่มมีความคิดส่วนตัวที่เก็บไว้เป็นความในใจเฉพาะตน ไม่เปิดเผยให้ใครรู้ อย่างไรก็ตามแม้ในช่วงวัยรุ่นนี้จะมีระดับสติปัญญาที่พัฒนาเต็มที่ สมองมีความจำดี การมีเหตุผลก็พัฒนามากขึ้น จะสนใจทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว อยากรู้ อยากเห็น มีความคิดที่จะแก้ไขปัญหา คิดได้หลายแง่มุม แต่วัยรุ่นก็ยังเป็นวัยที่พึ่ง

ผ่านพ้นจากวัยเด็ก แม้จะมีสติปัญญาดีแต่ยังขาดประสบการณ์ ขาดความรับผิดชอบ ขาดการไตร่ตรองที่ดี จึงทำให้พฤติกรรมบางอย่างของวัยรุ่นผิดพลาดไปได้ (โสภกา สปีลมันน์. 2543 : 115)

จากการศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ สรุปได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จากความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในทางที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมในปัจจุบัน

1.4 ความต้องการและลักษณะของวัยรุ่น

ความต้องการของมนุษย์โดยเฉพาะของวัยรุ่นมักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมที่แต่ละคนยึดถือและส่วนใหญ่ก็มักจะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมากต่อความต้องการของวัยรุ่น ดังนั้น ความต้องการของวัยรุ่นก็คือความต้องการของตนเองบวกกับความต้องการของสังคม (สุพัตรา สุภาพ. 2544 : 17-18) ได้กล่าวถึงความต้องการของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1.) ความต้องการความรัก ความต้องการด้านความรักของวัยรุ่นนั้นมีหลายแบบ เช่น จากพ่อแม่ พี่น้อง ครู เพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ความต้องการความรักนี้อาจเป็นเพราะตัวเองคิดว่ามีคนสนใจ และรักตัวเองน้อยลง ซึ่งเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ ที่ไม่ค่อยมั่นคง ไม่มั่นใจในความมีค่าของตน คิดว่าคนอื่นมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ จึงอยากให้เรารักและสนใจตัวเองมากขึ้น

2.) ความต้องการอยากรู้และทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ ความเข้าใจทางเพศที่ถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบังหรือโดยการหาความรู้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่ถูกวิธี เช่น ได้พูดคุยในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน ได้ยินได้ฟังคนอื่นพูด อ่านจากหนังสือเรื่องเพศ นอกจากอยากจรรู้เรื่องเพศแล้วยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ถ้าหากถูกขัดขวางหักท้วงอาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ขุ่นมัว และอาจขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยรุ่นรักแบบหลงใหลใฝ่ฝัน หรือเป็นความรักแบบรุนแรงวิจิตรพิสดาร เป็นความรักแบบรุนแรงและไม่ค่อยมีเหตุผล

3.) ความต้องการอิสระภาพ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยนี้ เพราะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ จึงอยากแสดงซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการตัดสินใจเอง วางแผน วางโครงการของชีวิต และอยากลงมือทำด้วยตนเอง ไม่ชอบให้ใครสอน บางทีทำอะไรโดยที่ผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น

4.) ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม วัยนี้เป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับ หรืออยากมีชื่อเสียงอยากเด่น เช่น เป็นนักกีฬาที่เก่ง ขวัญใจของเพื่อน อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับในความสามารถ อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

5.) ความต้องการรวมกลุ่ม เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับเพราะฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม ทั้งนี้เพราะไม่อยากจะขัดใจเพื่อน

6.) ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ ความต้องการนี้อาจจะรุนแรงมาก และหาความพอใจโดยทางใดทางหนึ่งให้จนได้ เช่น อยากแต่งกายตามสมัยนิยม อยากมีเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น

7.) ความต้องการมีอนาคตและความสำเร็จ วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มสนใจอาชีพต่าง ๆ อยากรับผิดชอบอยากพึ่งตนเอง มีจุดมุ่งหมายในอนาคต มีการวางแผนว่าอยากประกอบอาชีพ หรือเลือกเรียนต่อ เป็นต้น

8.) ความต้องการแบบอย่างที่ดี แม้วัยรุ่นในปัจจุบันจะชอบความเป็นอิสระ แต่ก็ยังอยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี อยากเลียนแบบผู้ใหญ่

9.) ความต้องการสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักจะออกมาในรูปของกิจกรรม กีฬาหรือความบันเทิงต่าง ๆ

10.) ความต้องการในด้านอุดมคติ วัยรุ่นอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทางทฤษฎี และยังไม่เคยออกไปประสบกับสภาพความเป็นจริงจึงละเลยมองข้ามความเป็นจริงไปบ้าง คือ เป็นพวกอุดมคตินิยม (Idealist) มากกว่ามุ่งไปในทางปฏิบัติได้จริง ซึ่งบางครั้งก็ตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่มีอำนาจ มีอิทธิพล เพราะวัยรุ่นมักเป็นพวกที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยง มีพลังผลักดันสูง เชื่อคนง่าย ซึ่งอาจจะถูกแสวงหาประโยชน์ได้

11.) ความต้องการความปลอดภัยที่มั่นคง คืออยากได้หลักประกันว่าถ้าทำสิ่งใดที่ดีแล้วจะไม่ถูกลงโทษหรือเป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ เพราะในสายตาของผู้ใหญ่สิ่งที่วัยรุ่นคิดว่าดีแล้วอาจไม่ดีในทัศนะของผู้ใหญ่ก็ได้

นอกจากความต้องการของวัยรุ่นที่กล่าวมาแล้ว มานพ คณะโต (2541 : 108-110) ได้กล่าวถึงลักษณะวัฒนธรรมเฉพาะของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1.) กลุ่มวัยรุ่นมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง เป็นเอกลักษณ์ของวัยรุ่น มีโลกทัศน์ที่ไม่เหมือนผู้ใหญ่กับคนอื่น ๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมองวัยรุ่นจากจุดยืนของสังคม และของวัยรุ่นเองเพื่อความเข้าใจที่ลุ่มลึก

2.) วัยรุ่นทุกคนไม่เหมือนกัน มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านความรู้และสถานภาพทางสังคม

3.) วัยรุ่นไม่ใช่ผู้ใหญ่ซึ่งความสามารถในการจดจำอดีตและทำนายอนาคตรวมทั้งทักษะต่าง ๆ ก็ไม่มีไม่เท่ากับผู้ใหญ่

4.) วัยรุ่นมีลักษณะเป็นนักคิดในเชิงวัตถุนิยม คิดในสิ่งที่ปัจจุบันโดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5.) การแสวงหาเอกลักษณ์ทางเพศเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่สำหรับวัยรุ่น เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในเรื่องปัญหาพฤติกรรมทางเพศ และแสวงหาเอกลักษณ์ทางเพศในขณะที่ร่างกายมีวุฒิภาวะ ประสพการณ์นี้จึงมีผลมาจากกลุ่มเพื่อนซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้เกิดประสพการณ์ และค่านิยมทางเพศ วัยรุ่นบางคนเพิ่งจะมีความต้องการทางเพศในขณะที่อีกหลายคนมีเพศสัมพันธ์แล้ว วัยรุ่นจำนวนหนึ่งอยากที่จะทดลองเรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ ในขณะที่วัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ โดยสรุปคือกระบวนการพัฒนาของวัยรุ่นที่เป็นแนวคิดเชิงปรัชญานั้นคือความต้องการที่จะทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง

6.) วัยรุ่นส่วนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงต้นและกลางของชีวิตวัยรุ่น มีความรู้สึกยินดีและชอบที่จะประพุดเตาเอียงอย่างกันโดยเฉพาะในกลุ่มเดียวกัน ดังกลุ่มเพื่อนกลุ่มเดียวกันจึงมีอิทธิพลสูงสุด

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่าความต้องการของวัยรุ่น ต้องการเป็นอิสระ อยากรู้อยากลอง ต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

1.5 ลักษณะชนบทรรมนิยมประเพณีและวัฒนธรรมไทยกับพฤติกรรมทางเพศ

สังคมไทยมีลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำชาติในเรื่องเพศ คือ หญิงไทยมักจะรักนวลสงวนตัวไม่ซิงสุกก่อนห้ามหรือมีเสรีภาพทางเพศเช่นเดียวกับประเทศส่วนมากทางตะวันตก ซึ่งกล่าวได้ว่ามีวัฒนธรรมที่ดีในเรื่องเพศและถ้าจะพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้ววัฒนธรรมไทยไม่อนุญาตให้ผู้หญิงพูดคุยกันถึงเรื่องเพศ และผู้หญิงไทยจะต้องไม่แสดงความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย (วันทนี วาสิกสิน, 2526 : 51) อีกทั้งควรใส่เสื้อผ้าที่ปกปิดมิดชิด การพูดจามีสัมมาคารวะ ปฏิบัติตนให้มีความสุขเรียบร้อย (บุญณา ใจสะอาด, 2543 : 73)

ปัจจุบันการคบเพื่อนต่างเพศ หรือการเที่ยว (Dating) กับเพื่อนต่างเพศนับว่าวัยรุ่นมีอิสระและเสรีภาพมากขึ้น หญิงสาวอาจไปไหนมาไหนโดยไม่มีผู้ปกครองก็ได้ หรือการติดต่อกับชายหนุ่มหญิงสาวก็อาจจะคบหาสมาคมครั้งละหลาย ๆ คน ดังนั้นการวางตัวต่อเพศตรงข้ามในการคบหาสมาคมนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งเต็มศิริ บุญยสิงห์ (2526 : 93-95) ได้กล่าวถึงหลักในการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศไว้ดังนี้

1.) ในเรื่องมารยาททางสังคมที่ถือเป็นวัฒนธรรมที่ดีมีหลักว่า ชายจะต้องถือว่าหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า จะต้องให้เกียรติและให้ความช่วยเหลือ

2.) มารยาททางสังคมระหว่างเพศ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของมารยาทสากล และต้องเป็นไปตามขอบเขตของวัฒนธรรมไทย คือ การคบหาระหว่างหญิงชาย ในขอบเขตของวัฒนธรรมไทย นั้น ฝ่ายชายจะต้องไม่สัมผัสร่างกายหรือถูกเนื้อต้องตัวโดยไม่จำเป็น หรือไม่พักแรมร่วมกันโดยไม่ระมัดระวัง

นอกจากนี้จรรยา พรหมอยู่ (2523 :122-123) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมสำหรับกุลสตรีและสุภาพบุรุษไทย ไว้ว่า

1.) กุลสตรีไทย

- ควรอยู่ในกรอบขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
- รู้จักสำรวมกิริยามารยาทเสมอ
- สุภาพเรียบร้อยทุกอริยาบท
- ไม่ประพฤติดนให้เสื่อมเสียเกียรติกุลสตรีไทย
- มีศีลมีสัตย์ในการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด
- มีเหตุผลควบคุมพฤติกรรม ไม่กระทำอะไรตามอารมณ์

2.) สุภาพบุรุษ

- ช่วยเหลืออนุเคราะห์เพศที่อ่อนแอกว่า เมื่อมีโอกาส
- ปฏิบัติตนโดยซื่อสัตย์สุจริต
- ไม่ประพฤติดนไปในทางเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศ
- รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีไทยอย่างเคร่งครัด
- รู้จักสำรวมกิริยามารยาทเสมอ
- มีเหตุผลควบคุมพฤติกรรมไม่ทำอะไรตามอำเภอใจตน
- ประพฤติตนให้สมควรเป็นผู้นำที่ดี

จากเอกสารข้างต้นกล่าวถึงขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทยถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ว่า การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ เช่น การออกเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ การเดินจับมือถือแขน การเดินโอบกอด การจูบ และการมีเพศสัมพันธ์ ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของไทย

1.6 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

เคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall. 1965 : 1) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่าเป็นสัญชาตญาณ (Sexual Instinct) อย่างหนึ่งตามธรรมชาติมนุษย์ อีกทั้งแม็คแคร์รี่ (วันทนีย์ วาสิกะสิน. 2526 : 6 ; อ้างอิงจาก Macary. 1973) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่า พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากทัศนคติในเรื่องเพศของบุคคลนั้น ซึ่งทัศนคติในเรื่องเพศมาจากการที่บุคคลได้รับความรู้เรื่องเพศมาจากครอบครัวในลักษณะไหนก็จะมีทัศนคติในลักษณะนั้นและส่งผลไปถึงการมีพฤติกรรมในเรื่องเพศด้วย

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974 : 122) ได้เน้นถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นระยะนี้ว่ามีเรื่องรักใคร่ทั้งวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง มีความสนใจอย่างจริงจังในเรื่องเพศ มีความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งทำให้วัยรุ่นแสวงหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แล้วในที่สุดก็เกิดการทดลอง เพราะวัยรุ่นมีความพร้อมทางร่างกายที่จะสืบพันธุ์หรือให้กำเนิดทารกได้ ส่วนจิตใจก็มีความเจริญทางเพศ เช่น มีความสนใจเพศตรงข้าม อยากรู้รักหรือแฟน มีความรู้สึกทางเพศมีกามารมณ์รุนแรง

เคอร์เคนดอลล์ (Kirkendall. 1965 : 8) ได้อธิบายความหมายและขอบเขตในเรื่องเพศไว้ดังนี้

1.) เรื่องเพศเป็นแรงสำคัญที่ผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ได้เพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งใจไว้

2.) เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจที่มีพลังอย่างยิ่งที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความราบรื่น

3.) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่จะแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชายและเพศหญิงให้แตกต่างกันเท่านั้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

4.) เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทที่สำคัญและเห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน

5.) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถลดบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกันจากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่ง โดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่ถ่ายทอดไปยังลูกได้

✓ เดคซี (Dacey. 1980 : 71) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโดยรวบรวมข้อมูลระหว่างปี 1930 – 1970 ผลจากการศึกษาสามารถสรุปถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ 3 ประการคือ

1.) วัยรุ่นตอนปลายระดับวิทยาลัยในปัจจุบันมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นสมัยก่อน

2.) ผู้หญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นมากกว่าผู้ชาย

3.) วัยรุ่นตอนต้นทั้งชายและหญิงมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์ทางเพศเร็วขึ้นกว่าแต่ก่อน

✗ พนม เกตุมาน (2535 : 115) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นพบว่า

1.) วัยรุ่นในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้นและเร็วขึ้น

2.) วัยรุ่นชายมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นหญิง

3.) แนวโน้มของวัยรุ่นชายต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงด้วยกันมากกว่าที่จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ

4.) วัยรุ่นชายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเพราะถือว่าเป็นเรื่องไม่เสียหาย

5.) วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในวัยนี้ แต่มีแนวโน้มที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้น

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันเริ่มเห็นเด่นชัดกว่าแต่ก่อนเพราะการยึดมั่นในวัฒนธรรมของชาติในวัยรุ่นหย่อนยานลง มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลบางประการแก่วัยรุ่น เช่น การแต่งกาย อิสระเสรีภาพทางเพศ กลัซซิดสนิทสนมกันง่าย ประกอบกับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น สื่อต่าง ๆ ได้แก่ ทีวี ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ วิดีโอ อีกทั้งสถานบันเทิงต่าง ๆ ที่มีมากจนทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งชั่งใจปล่อยให้ไปทำตามความปรารถนาของธรรมชาติ (กุลชลี สุกัณหะเกตุ. 2532 : 51)

✓ สุชา จันทน์เอม (2542 : 85) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นชายหญิงของไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงานมากขึ้น และจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ("นักเรียนเรตRนักศึกษาเรตX". 2544 : 5) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันวัยรุ่นไทยได้ซึมซับรูปแบบแนวความคิดทฤษฎีการเพศสัมพันธ์ในทศวรรษใหม่ กล่าวคือการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนั้น ไม่จำเป็นต้องมีความรักเป็นพื้นฐานอาศัยเพียงอารมณ์และความพึงพอใจซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังมองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาขึ้นอยู่กับความพอใจ แนวโน้มของค่านิยมในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ กลับเปลี่ยนเป็นมีความสัมพันธ์ทางเพศในหมู่เพื่อนด้วยกัน ส่วนวัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นว่า

พรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสเปทท์ (Spaeth, 2001 : 31-33) ที่เสนอรายงานเกี่ยวกับทัศนคติและการปฏิบัติในเรื่องเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย จำนวน 1,000 คน พบว่าเพียงร้อยละ 25 ในวัยรุ่นหญิง และร้อยละ 32 ในวัยรุ่นชาย ที่มีความคิดเห็นว่าพรหมจรรย์เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการแต่งงาน

จากการศึกษาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันมีการแสดงออกทั้งในด้าน เจตคติ และการกระทำที่เป็นอิสระมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ตลอดจนวัยรุ่นมีแนวโน้มของเจตคติและพฤติกรรมที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากขึ้น

1.6.1 รูปแบบและมาตรฐานทางเพศก่อนการสมรส

ไรส์ (Riess, 1960 : 79-80) ได้อธิบายความหมายของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไว้ว่าหมายถึง ระดับของการยอมรับในความใกล้ชิดทางร่างกายที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงก่อนการสมรส โดยรูปแบบของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มี 2 รูปแบบ คือ

1.) รูปแบบความสัมพันธ์ที่เน้นที่ร่างกาย (Body – Centered) โดยพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกจะเน้นที่การแสดงออกทางกาย เช่น การจูบ การเล้าโลม การมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่คำนึงถึงความผูกพัน

2.) รูปแบบความสัมพันธ์ที่เน้นตัวบุคคล (Person – Centered) โดยพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกจะเน้นที่ตัวบุคคลเป็นพิเศษ และพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกนั้นจะแสดงออกถึงความรักความผูกพัน ยกย่อง และให้ความสำคัญแก่กันและกัน

นอกจากรูปแบบของการยอมรับของการมีเพศสัมพันธ์ ไรส์ยังได้จำแนกมาตรฐานทางเพศไว้เป็น 4 ลักษณะดังนี้ (Riess, 1960 : 156-160)

1.) การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์หรือมาตรฐานเดียว (Abstinence or Single Standard) คือ การไม่ยอมรับเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทั้งในหญิงและชาย ซึ่งกลุ่มนี้มองถึงการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นสิ่งสำคัญ มีคุณค่าต้องสงวนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไว้เมื่อมีการสมรสเท่านั้น

2.) การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์เมื่อมีความรัก (Permissiveness with Affection) คือ การยอมรับเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นสิ่งที่กระทำได้โดยถูกต้องภายใต้เงื่อนไขบางประการ คือต้องมีความสัมพันธ์ที่มั่นคง เช่น มีการหมั้นหมาย การมีความรัก หรือชอบกันอย่างมา

3.) การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์เมื่อไม่มีความรัก (Permissiveness without Affection) คือ การยอมรับเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง กระทำได้สำหรับชายและหญิงในทุก ๆ กรณี โดยไม่จำเป็นต้องมีความรักความผูกพัน เพียงแค่พอใจด้านร่างกาย

4.) มาตรฐานเชิงซ้อน (Double Standard) คือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้นสามารถยอมรับได้ในฝ่ายชาย แต่ไม่สามารถยอมรับได้หากผู้หญิงมีพฤติกรรมดังกล่าว มาตรฐานนี้จะให้สิทธิแก่เพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชายได้รับการยอมรับให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้ ส่วนเพศหญิงเป็นเพศที่ไม่ควรแสดงออกตามความต้องการทางเพศ

จากเอกสารข้างต้นจะเห็นได้ว่ามาตรฐานทางเพศนั้นแบ่งได้ 4 ลักษณะ ได้แก่ มาตรฐานเดียว การยินยอมเมื่อมีความรัก การยินยอมเมื่อไม่มีความรัก และมาตรฐานเชิงซ้อน ซึ่งในสังคมไทยส่วนใหญ่ยึดในมาตรฐานเชิงซ้อนที่ให้อิสระทางเพศแก่เพศชายมากกว่าเพศหญิง

1.6.2 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

การมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไปโดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่สภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปชายและหญิงมีโอกาสที่จะใกล้ชิดกันมากขึ้น เหตุที่บุคคลมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสนั้น บอกไม่ได้ชัดเจนว่ามีสาเหตุจากอะไรบ้าง แต่มีส่วนประกอบสำคัญหลายอย่างประกอบกัน จากการศึกษาของคินเซย์ (วันทนีย์ วาสิกะสิน. 2526 : 115-116 ; อ้างอิงจาก Kinsey. 1953) ได้ศึกษาสาเหตุของการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสพอสรุปได้ดังนี้

สาเหตุของการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส

- 1.) เป็นการสนองความต้องการความปรารถนาทางเพศ
- 2.) เป็นการสนองความพอใจทางด้านร่างกายและจิตใจเป็นความสนุกสนาน
- 3.) เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ
- 4.) เป็นการปรับความต้องการทางเพศของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้
- 5.) เป็นการเตรียมก่อนการเข้าสู่ภาวะสมรส
- 6.) เป็นการเตรียมเทคนิคและความสามารถในเรื่องเพศก่อนการสมรส
- 7.) เป็นการรู้ความต้องการ ความปรารถนาและปัญหาของอีกฝ่ายหนึ่งก่อนการสมรส
- 8.) เป็นการทดสอบว่า ถ้าความสัมพันธ์ก่อนการสมรสล้มเหลวไม่สามารถไปกันได้ในเรื่องเพศก็จะดีกว่าการมีปัญหาในเรื่องการปรับตัวในเรื่องเพศหลังจากสมรสแล้ว
- 9.) เป็นการแสดงว่าบุคคลคนนั้นมีความต้องการทางเพศกับเพศตรงกันข้าม (Heterosexual Intercourse) ซึ่งไม่ได้มีความผิดปกติทางเพศเช่น พวกรักร่วมเพศ
- 10.) เป็นการทำความแน่ใจให้เกิดขึ้นว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสอาจนำไปสู่การสมรสได้หรือเป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้าม
- 11.) เป็นการกระทำตามความนิยมของสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้มีความรู้สึกที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้ผิดปกติและกระทำเหมือนคนอื่นในสังคม

วิทยา นาควัชระ (2527 : 33-34) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไว้ดังนี้คือ

- 1.) วัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
- 2.) วัยรุ่นทนการอดอ้อนของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายอดอ้อน ทำให้ฝ่ายหญิงใจอ่อน
- 3.) วัยรุ่นคิดว่าเป็นแพชชั่น เมื่อคบกันเป็นแฟนต้องมีการได้เสีย
- 4.) วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย
- 5.) วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง
- 6.) วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

นอกจากสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ที่กล่าวมาแล้วนั้น ไตเยอร์ ลีหมิง และโอริเวอร์ (Dwyer, Leeming and Oliver. 1996 : 309-317) ได้ศึกษาถึงสาเหตุของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1.) เกิดจากความกดดันในกลุ่มเพื่อน
- 2.) ต้องการหาเอกลักษณ์แห่งตนเองเพื่อให้เหมือนพ่อแม่
- 3.) ต้องการความรักจากบุคคลอื่น ๆ

- 4.) เกิดจากแรงขับทางเพศ (Sex Drive) ที่เกี่ยวข้องกับฮอร์โมน (Hormones)
 - 5.) เกิดจากการเลียนแบบ (Imitating) จากสมาชิกในครอบครัว เช่น พี่ชาย พี่สาว หรือมารดา
 - 6.) ได้รับอิทธิพลจากสื่อ (Media) ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสารสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่ออื่น ๆ
 - 7.) ต้องการผูกมัดหรือรักษาคู่รักไว้
 - 8.) ต้องการแสดงให้เห็นให้ผู้อื่นยอมรับและเห็นว่าเขาเป็นผู้ใหญ่
 - 9.) ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศของบิดามารดา
- จากการศึกษาสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากมาย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว คือ ความอยากรู้อยากลอง ความต้องการทางเพศ ปัจจัยด้านสังคม คือ กลุ่มเพื่อน และอิทธิพลต่าง ๆ จากสื่อ ซึ่งจากปัจจัยเหล่านี้จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศ

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Theory)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เป็นผู้นำคนสำคัญของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ได้แบ่งสัญชาตญาณของการดำรงชีวิตมนุษย์ไว้ว่า ประกอบด้วย 2 สัญชาตญาณคือ สัญชาตญาณแห่งการสืบพันธุ์หรือสัญชาตญาณแห่งการอยู่รอด (Life Instinct) ได้แก่ ความต้องการอาหาร ความต้องการทางเพศ และอีกสัญชาตญาณคือสัญชาตญาณแห่งความตาย (Death Instinct) ได้แก่ ความต้องการความก้าวร้าว หรือการทำอันตรายบุคคลอื่น สัญชาตญาณแห่งการสืบพันธุ์ จะปรากฏในการพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่จนถึงวัยชรา (วันทนี วาสิกะสิน. 2526 : 1-2) อีกทั้งฟรอยด์ (ยศ สันตสมบัติ. 2538 : 36 ; อ้างอิงจาก Freud. 1905 : 54) ได้กล่าวถึงสัญชาตญาณทางเพศไว้ว่า สัญชาตญาณทางเพศเป็นสิ่งที่มียู่ในเด็กทารก แต่สัญชาตญาณนี้เริ่มพัฒนาขึ้นเมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น โดยมีความสัมพันธ์กับกระบวนการเข้าสู่วุฒิภาวะ และแสดงออกมาให้เห็นในความรู้สึกห้วงหาอาหาร และแรงดึงดูดต่อเพศตรงข้าม

การพัฒนาแรงผลักดันทางเพศแบ่งออกเป็นหลายระยะได้ดังนี้ (รัชนี นพเกตุ. 2542 : 67-69) และ (ปราโมทย์ เชาวติลี. 2526 : 15-17)

1.) ระยะเวลาปาก (Oral Stage) เป็นระยะตั้งแต่แรกเกิดจนอายุประมาณปีครึ่ง ทารกในวันนี้จะเริ่มใช้ปากเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความสุข เด็กวัยนี้ชอบดูดปาก หยิบของใส่ปาก และกัด เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้ฟรอยด์เชื่อว่าเป็นการให้ความสุขแก่เด็กไปด้วย

2.) ระยะเวลาทวาร (Anal Stage) อายุตั้งแต่ปีครึ่งถึงสามปี เด็กวัยนี้เริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับการขับถ่ายอุจจาระมาก และฟรอยด์เชื่อว่าการขับถ่ายอุจจาระ ตัวอุจจาระ รวมทั้งการกลั้นอุจจาระเป็นสิ่งที่เด็กในวัยนี้ถือว่าเป็นความสุขของตน ถ้าหากไม่ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม จะทำให้เด็กรู้สึกผิดหวังและเป็นทุกข์ด้วย

3.) ระยะเวลาอวัยวะเพศ (Phallic Stage) อายุตั้งแต่ 3-5 ปี เป็นระยะที่เริ่มเรียนรู้ลักษณะทางเพศ มีความสุขกับการได้จับต้องอวัยวะเพศตนเองโดยเฉพาะเด็กผู้ชายจะเกิดความรู้สึกต้องการเป็นเจ้าของแม่แข่งกับพ่อ เด็กผู้หญิงจะเกิดความรู้สึกต้องการเป็นเจ้าของพ่อแข่งกับแม่ เด็กในขั้นนี้จะเริ่มมีความสนใจ อยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศมากขึ้น เลียนแบบบทบาททางเพศจากพ่อหรือแม่ หากพ่อแม่ปฏิบัติตามบทบาทที่ดีเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดี เด็กก็จะเลียนแบบและพัฒนาบทบาททางเพศของตนได้อย่างดี แต่ถ้าเกิดการยึดติด (Fixation) ในขั้นนี้ เมื่อโตขึ้นอาจมีพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น รักร่วมเพศ (Homosexuality) กามตายด้าน (Impotence) เย็นชาทางเพศ (Frigidity) เป็นต้น

4.) ระยะก่อนวัยรุ่น (Latency Stage) อายุตั้งแต่ 6-12 ขวบเป็นระยะที่เก็บกดความต้องการทางเพศด้วยการมุ่งเน้นการเรียนรู้และการแสดงออกที่เหมาะสมทางเพศของตน เป็นระยะที่เด็กชอบเล่นเฉพาะกับเพื่อนเพศเดียวกัน

5.) ระยะสืบพันธุ์ (Genital Stage) อายุตั้งแต่ 13-18 ปี กล่าวคือระยะนี้เป็นช่วงที่เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงหันมาให้ความสนใจกับเพศตรงข้าม เป็นระยะที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศอย่างแท้จริง

2.2 ทฤษฎีจิตสังคม (Psychosocial Theory)

อีริกสัน (Erickson) เป็นผู้นำในด้านทฤษฎีจิตสังคม ซึ่งอีริกสันได้เสนอขั้นต่าง ๆ ของการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนไว้เป็นขั้นตลอดชีวิตและเรียกแผนภูมินี้ว่า Epigenetic Principle ถือเป็นแบบแผนความสัมพันธ์ทางจิตสังคมที่ส่งผลต่อการแสดงออกทางสังคมในแต่ละขั้น โดยมีความเชื่อว่าชีวิตจะต้องผ่านขั้นตอนความขัดแย้งและการแก้ไข อีริกสันเรียกความขัดแย้งว่า Psychosocial Conflict และการได้มีการปะทะสังสรรค์กับสังคมและบุคคล จะเป็นการพัฒนาให้คนในแต่ละวัยผ่านความขัดแย้งไปได้ก่อนที่จะก้าวไปอีกขั้นหนึ่งและได้กำหนดลักษณะเฉพาะไว้ 8 ขั้นดังนี้ (ศิริบุรณ์ สายโกสุม. 2542 : 13-16)

ขั้นที่ 1 ขั้นพัฒนาความไว้วางใจ – ไม่ไว้วางใจผู้อื่น

(Trust Versus Mistrust)

ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาความรู้สึกเป็นอิสระ – ความละอาย ความไม่แน่ใจ

(Autonomy Versus Shame and Doubt)

ขั้นที่ 3 ขั้นพัฒนาความคิดริเริ่ม – ความรู้สึกผิด

(Initiative Versus Guilt)

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความพรากรเพียร – ความรู้สึกด้อย

(Industry Versus Inferior)

ขั้นที่ 5 ขั้นพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตน – ความสับสนในบทบาท

(Identity Versus Identity Confusion)

ขั้นที่ 6 ขั้นพัฒนาความใกล้ชิด หรือสนิทสนม – การแยกตัว โดดเดี่ยวอ้างว้าง

(Intimacy Versus Isolation)

ขั้นที่ 7 ขั้นให้กำเนิดเลี้ยงดู – ข้นหมกมุ่นกับตนเอง

(Generativity Versus Stagnation)

ขั้นที่ 8 ขั้นพัฒนาความมั่นคงสมบูรณ์ – ความสิ้นหวังท้อแท้

(Integrity Versus Despair and Disgust)

ในแต่ละขั้นของการพัฒนาหากไม่ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมจะทำให้เกิดความสับสนในบทบาทของตนเอง ซึ่งในที่นี้จะเน้นในขั้นที่ 5 คือขั้นพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนและความสับสนในบทบาท (Identity Versus Identity Confusion) ซึ่งอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 12 – 18 ปี หรือช่วงวัยรุ่น (Adolescence) กล่าวได้ว่าในช่วงนี้เป็นช่วงที่มีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างรวดเร็ว มีลักษณะทางเพศปรากฏให้เห็นชัดเจน เริ่มต้องการอิสระ ต้องการหลุดพ้นจากอำนาจในวัยเด็ก คือหลุดพ้นจากการควบคุมของผู้ใหญ่ เพื่อค้นหาเอกลักษณ์แห่งตน ค้นหาบทบาทของตนเอง เด็กจะเริ่มมีบทบาทใหม่ ๆ ทางสังคม มีความรู้สึกใหม่ ๆ ต่อเพศตรงข้ามยิ่งกว่านั้นผู้ใหญ่และเพื่อนยังมีความคาดหวังใหม่ ๆ จากวัยรุ่นซึ่งผิดจากเดิมเมื่อตอนเด็ก ๆ ความสับสนนี้ทำให้เกิดวิกฤติการณ์วัยซึ่ง อีริกสันเรียกว่า “Identity Crisis”

อันตรายอย่างใหญ่หลวงในช่วง 12 – 18 ปีนี้หรือที่เรียกว่า ความสับสนในบทบาทของตนเอง (Role Confusion or Identity diffusion) วัยรุ่นจะเริ่มไม่เข้าใจตนเองว่าเป็นใคร เด็กจะเริ่มสูญเสียความเป็นตัวของ

ตัวเอง เริ่มเลียนแบบกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลที่ชื่นชอบต่อตัวเขา มีการแต่งตัว อุดมคติ และพฤติกรรมคล้าย ๆ กัน และมักจะขัดแย้งกับพ่อแม่พี่น้องและผู้อื่น และที่สำคัญเกิดความสับสนในบทบาทในเอกลักษณ์ทางเพศ (ดวงเดือน ศาสตร์ภทร. 2526 : 178-179) อีกทั้งการพัฒนาเพื่อแสวงหาเอกลักษณ์แห่งตนเกิดจากการที่วัยรุ่นสำรวจความต้องการและความรู้สึกของตนเอง โดยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม แล้วนำมากำหนดบทบาทของตัวเอง ความล้มเหลวของการพัฒนาเอกลักษณ์ทำให้เด็กเกิดความสับสนในบทบาทไม่มีจุดยืนของตนเองและมีโอกาสถูกชักจูงได้ง่าย ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นจะให้ความสำคัญแก่กลุ่มเพื่อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งพวกเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน บางครั้งจึงพยายามสร้างปมเด่นเพื่อเป็นที่ยอมรับของเพื่อน (เกษม ตันติพลาชีวะ. 2542 : 78-80)

2.3 ทฤษฎีระบบทางเพศ (The Sexual System)

อับบรามสัน (Orachorn. 2001 : 17-19 ; อ้างอิงจาก Abramson. 1983) เป็นผู้คิดริเริ่มทฤษฎีระบบทางเพศซึ่งเป็นพื้นฐานของการบูรณาการโครงสร้างในความเข้าใจในพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ซึ่งรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นด้วย ทฤษฎีนี้มีสมมติฐานว่าการแสดงออกทางเพศถูกควบคุมด้วยกลไกเชิงสมมติฐาน เรียกว่า โครงสร้างการรู้คิด (Cognitive Structure) ซึ่งเปรียบเสมือนแหล่งเก็บความรู้สึก ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โครงสร้างการรู้คิดนี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางเพศทั้งหมด ซึ่งพัฒนามาจากตัวป้อน (Input) 4 ชั้นดังนี้

1. วุฒิภาวะ (Maturation) เป็นกระบวนการเจริญเติบโตของร่างกาย สติปัญญา และบุคลิกภาพ เป็นระยะของการพัฒนาจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่

2. บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นจะเรียนรู้ที่จะยอมรับบรรทัดฐานทางสังคมจากกลุ่มเพื่อน (Peer) กลุ่มทางสังคม (Social Group) และจากสื่อมวลชน (Mass Media) อิทธิพลจากบรรทัดฐานทางสังคมจะเป็นตัวกำหนดโครงสร้างการรับรู้ของวัยรุ่น

3. มาตรฐานของพ่อแม่ (Parental Standards) การปฏิบัติของพ่อแม่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อบทบาทในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น วัยรุ่นจะเรียนรู้เรื่องเพศและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศจากวิธีที่พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูให้กับตัวเด็ก ตัวอย่างเช่น เด็กวัยรุ่นที่มีการอบรมเลี้ยงดูโดยที่พ่อแม่ไม่มีการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ จะทำให้เด็กแทบจะไม่มี การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือแทบจะไม่มี การพูดถึงเรื่องเพศ

4. ประสบการณ์ทางเพศในอดีต (Previous Sexual Experience) ประสบการณ์ทางเพศในอดีตของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่หลงเหลืออยู่ในโครงสร้างการรู้คิด ก่อตัวเป็นรูปแบบแห่งความประพฤติ (Code of Conduct) ซึ่งจะกำหนดว่าจะรับรู้และจดจำเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนทางเพศ เช่น เด็กผู้หญิงจะได้รับการเรียนรู้ในเรื่องเพศว่า เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจต้องถูกลงโทษก็จะจดจำและยึดเป็นแนวทางและจะแสดงออกในชีวิตประจำวัน ทางทัศนคติ (Attitude) ความเชื่อ (Belief) และความคาดหวัง (Expectation) และความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Sex Needs)

นอกจากนั้นอับบรามสันยังได้กล่าวถึงโครงสร้างของการรู้คิดเพิ่มอีกว่า พฤติกรรมทางเพศที่เกิดขึ้นนั้นยังอาจเป็นเพราะอิทธิพลจากสิ่งกระตุ้นทางเพศ (Sexual Stimulus Cues) ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. อิทธิพลจากฮอร์โมน (Endocrinological Stimuli)
2. สิ่งเร้าที่มีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข (Conditioned and Unconditioned Stimuli) ทำให้เกิดการตื่นตัวทางเพศเช่น การดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์

3. อิทธิพลจากร่างกาย (Physiological Stimuli) เป็นอิทธิพลมาจากระบบประสาทส่วนกลาง และระบบประสาทส่วนที่เป็นอิสระ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม

4. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม (Situational Stimuli) ทางสังคม เช่น การดื่มสุรา การใช้ยาเสพติด ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีจิตสังคม และทฤษฎีระบบทางเพศ ในแต่ละทฤษฎีต่างเน้นให้ความสำคัญของพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศตลอดทั้งอิทธิพลสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

สำหรับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรียงตามลำดับดังนี้

โรบินสัน เจดลิก้า และเมอสไตน์ (Seifert and Hoffnung. 1994 : 571 ; อ้างอิงจาก Robinson and Jedlicka. 1982 ; Murstein. 1989) ได้ศึกษาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นตอนปลายระหว่างปี 1965 – 1988 ผลการศึกษาพบว่า ระหว่าง 30 ปีที่ผ่านมา การเพิ่มขึ้นของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมีมากขึ้น โดยในปี 1960 รายงานว่าร้อยละ 29 ของวัยรุ่นหญิง และร้อยละ 65 ของวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในปี 1980 รายงานว่าร้อยละ 63 ของวัยรุ่นหญิง และร้อยละ 77 ของวัยรุ่นชาย มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และในปี 1988 พบว่าร้อยละ 74 ของวัยรุ่นหญิงและร้อยละ 82 ของวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ไดยอร์ ลีหมิง และโอริเวอร์ (Dwyer, Leeming and Oliver. 1996 : 13) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอเมริกันระดับมัธยมศึกษาพบว่า อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นชายมีอายุ 15.5 ปี และวัยรุ่นหญิงมีอายุ 16 ปี

อัญชลี ถติอานุรักษ์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี จำนวน 1,094 คน ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์ อายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำสุด 12 ปี และช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่พบมากที่สุดคือ 15-17 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการ มากกว่ามีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ

ปวีณา สายสูง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน จำนวน 314 คน ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 33.4 เคยมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นชายร้อยละ 47.3 และหญิง 8.1 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 16.7 ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 74.2 มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก ร้อยละ 32.6 มีคู่นอนมากกว่า 1 คน ส่วนในด้านการปฏิบัติตนทางเพศในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาพบว่า ร้อยละ 61.9 มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ร้อยละ 12.5 มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี

3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

เอคเลสตัน แจ็คสัน และฮาร์ดี (Eggleston, Jackson and Hardee. 1999 : 78-84) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในจามาอิก้า ที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 945 คน ผลจากการศึกษาพบว่าร้อยละ 64 ของวัยรุ่นชาย และเพียงร้อยละ 6 ของวัยรุ่นหญิงที่มีประสบการณ์ทางเพศก่อนการสมรส

มัวร์ และโรเซนเทล (Moore and Rosenthal. 1993 : 11) ได้กล่าวถึงเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นเพศหญิงและเพศชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเจตคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งสำหรับวัยรุ่นหญิงนั้นการมีเพศสัมพันธ์เป็นเสมือนสิ่งที่แสดงออกถึงความรักต่อคนรัก แต่ในทาง

ตรงกันข้ามเจตคติของวัยรุ่นชายต่อการมีเพศสัมพันธ์กลับมองว่าเป็นเรื่องที่ทำทายเป็นต้นแต่ตลอดจนต้องการที่จะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการสมรส

จากการศึกษาของพะเยาวัล ละกะเต็บ (2538 : บทคัดย่อ) ในเรื่องตัวแบบสมมุติฐานการยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 450 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยเพศชายมีการยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของซูลิพร อินทรไพบลูย์ (2536 : 269 – 270) ที่ได้ศึกษาเรื่องค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 16 – 19 ปี จำนวน 906 คน ผลการศึกษาพบว่า เพศของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศ โดยนักเรียนหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในเรื่องเพศเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมกว่าเพศชาย

พูนสุข ช่วยทอง และคณะ (2541 : 95-183) ได้ศึกษาเรื่องประสบการณ์ทางเพศ สิ่งกระตุ้นทางเพศ และการใช้เวลาว่างของเยาวชนชายหญิงในวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 636 คน พบว่ามีนัยสำคัญที่แตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและหญิง กล่าวคือร้อยละ 17.9 ของนักเรียนชาย และร้อยละ 3.7 ของนักเรียนหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับเจตคติ และพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นการศึกษา

ไดยอร์, ลีหมิง และโอริเวอร์ (Dwyer, Leeming and Oliver. 1996 : 14) ได้ศึกษาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมปลายในสหรัฐอเมริกา ปี 1990 พบว่านักเรียนในระดับมัธยมปีที่ 4, 5 และ 6 เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 3.96, 47.6 และ 71.9 ตามลำดับ

บุปผา สีมารบรรพ์ (2528 : 29) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง จำนวน 180 คน พบว่า นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่า 2 ปี มีค่านิยมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างกันจากนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยน้อยกว่า 1 ปี และจากการศึกษาของทวิวรรณ ซาลีเครือ (สุชัย อินทรประเสริฐ และคณะ. 2543 : 361 – 362 ; อ้างอิงจากทวิวรรณ ซาลีเครือ : บทคัดย่อ) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 419 คน ผลจากการศึกษาพบว่า ระดับชั้นการศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าระดับชั้นการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

3.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการศึกษา

เจสเซอร์ และเจสเซอร์ (Moore and Rosenthal. 1993 : 15 ; อ้างอิงจาก Jessor and Jessor. 1975) ได้ศึกษาพบว่า วัยรุ่นชายและหญิงที่มีเป้าหมายทางการศึกษาที่ชัดเจนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงจะเห็นคุณค่าของการศึกษา ที่มีเป้าหมายและทิศทาง การวางแผนชีวิตในอนาคต ซึ่งลักษณะเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในระดับต่ำ

เบรนดิส (Swisher. 1994 : 63-68 ; อ้างอิงจาก Brindis. 1993) ได้ศึกษาในเรื่องการคาดหวังทางการศึกษาและการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นหญิง ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร หรือวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จะมีระดับเป้าหมายทางการศึกษาค่ำ ส่วนวัยรุ่นที่มีระดับเป้าหมายทางการศึกษาสูงจะมีการตั้งครรภ์น้อยมาก

บรูคกัน และคนอื่น ๆ (Rathus and Nevid. 1998 : 275 ; อ้างอิงจาก Brooks – Gunn and Furstenberg. 1989 ; Hofferth and Heyes. 1987) ได้ศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีเป้าหมายทางการศึกษาที่ชัดเจนในระดับสูง มีความสัมพันธ์ระดับต่ำกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าเป้าหมายทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

3.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเอง

สไตน์เบอร์ก ซิมมิเลส และลี (Seifert and Hoffnung. 1994 : 569 ; อ้างอิงจาก Steinberg. 1992 ; Zimiles and Lee. 1991) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกสถานศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลจากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การเสพยาเสพติด การดื่มสุรา และพฤติกรรมทางเพศ นอกจานี้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาดังกล่าวยังสัมพันธ์กับครอบครัวที่มีปัญหาต่าง ๆ ครอบครัวยากจน และครอบครัวที่พ่อหรือแม่เลี้ยงดูคนเดียว ตลอดจนครอบครัวที่พ่อแม่แต่งงานใหม่

ลี (Lee.1993 : 22-23) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นหญิงที่มีระดับความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ จะมีความเชื่อว่าวิธีที่จะทำให้คู่รักหรือแฟนชอบหรือรักนั้นคือการให้ในสิ่งที่เขาปรารถนาหรือการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุทธพงศ์ วีระวัฒน์ตระกูล และคณะ (2541 : 112-116) ในเรื่องการศึกษาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พบว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสและการตั้งครรภ์นั้นเกิดจากการที่วัยรุ่นนั้นไม่รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ไม่ภาคภูมิใจในตนเอง ตลอดจนเพื่อผูกมัดฝ่ายชาย อีกทั้งอุปมาพรตริงคสมบัติ (2543 : 35) ได้กล่าวไว้ว่า การที่วัยรุ่นขาดความภาคภูมิใจในตนเองอาจแสวงหาความรักด้วยการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่เหมาะสม

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ความภาคภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การตั้งครรภ์

3.5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ

แยงกี้โลวิช (Yankelovich. 1974 : 102) ได้กล่าวถึงเรื่องจริยธรรมของวัยรุ่น ไว้ว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับการทำแท้ง (Abortion) ความเบี่ยงเบนทางเพศ (Sexual Deviation) และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส (Premarital Sexuality) ในทางบวก กล่าวคือเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ผิดศีลธรรม

โคลแมน (Coleman. 1980 : 59) ได้กล่าวถึงเจตคติของวัยรุ่นที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศไว้ว่าวัยรุ่นในปัจจุบันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องส่วนตัวไม่ใช่เรื่องของสังคม ซึ่งวัยรุ่นส่วนใหญ่แสดงถึงทัศนคติอิสระ (Liberal Attitude) ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นเรื่องที่ยอมรับได้

รัตนจินต์ สุกเสริญม (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิดของในนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพานิชยกรรมชั้นปีที่ 3 โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสำนักงานการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2534 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 753 คน ผลจากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการมี

เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานพบว่ามีร้อยละ 36.7 เห็นว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล ร้อยละ 27.2 เห็นว่าเป็นเรื่องเสียหาย ร้อยละ 22.0 ไม่มีความคิดเห็น และร้อยละ 12.8 เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา

พรรณณี ภาณุวัฒน์สุข และรัตนา สำโรงทอง (2542 : 205-216) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นในเรื่องเพศของวัยรุ่นในชุมชนคลองเตย จำนวน 377 คน ทั้งอยู่ในระบบและนอกระบบการศึกษา ผลจากการศึกษาในเรื่องความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานพบว่ามีวัยรุ่น 1 ใน 3 หรือร้อยละ 29.4 เห็นว่าเป็นเรื่องไม่เสียหาย และให้เหตุผลในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานว่าเป็นการทดสอบบรรณนิยมทางเพศก่อนแต่งงานและการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปถัมภ์เป็นเรื่องธรรมดา และจากการศึกษาของนิมิตร มั่งมีทรัพย์ (2542 : 135) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนวัยรุ่นชายหญิงอายุ 13 - 21 ปี แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มวัยรุ่นชายหญิงที่ศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียนมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และกลุ่มวัยรุ่นที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่า เจตคติต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นยังคงยึดมั่นและอยู่บนรากฐานของคตินิยม ความเชื่อตามแนวบรรทัดฐานของสังคมเป็นส่วนใหญ่ โดยส่วนใหญ่มีความเชื่อในระบบมาตรฐานเชิงซ้อนเรื่องเพศ (Double Standard) ในสังคมไทย คือยอมรับและให้อิสระเสรีทางเพศแก่ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง โดยยอมรับได้หากเพศชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส แต่เป็นเรื่องที่ผิดหากเพศหญิงมีพฤติกรรมนั้น

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่น

3.6 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยของนักเรียน

กาลেমบอส (Galambos. 1998 : Abstract) ได้ศึกษาในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น ผลจากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีอายุ 18-19 ปี ที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่มีพฤติกรรมเสี่ยง ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเหล้า การมีเพศสัมพันธ์โดยเปลี่ยนคู่นอนหลายคู่ และการมีเพศสัมพันธ์โดยเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่

จากการศึกษาของฟอร์ด และกิตติสุขสาธิต (Ford and Kittisuksathit. 1996 : 65) เรื่องเพศของวัยรุ่น : การตระหนักรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ วิถีชีวิต และที่เกี่ยวข้อง ความต้องการ สถานภาพโสดของพนักงานวัยรุ่นในโรงงาน ในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นวัยรุ่นหญิงชายโสดที่ทำงานในโรงงาน อายุ 15 - 24 ปี ผลจากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นร้อยละ 19 อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 16 อาศัยอยู่กับญาติ ร้อยละ 29 อาศัยอยู่หอพักโรงงาน และร้อยละ 31 อยู่กับเพื่อนนอกโรงงาน และการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศของวัยรุ่น

อัญชลี คติอนุรักษ์. (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,094 คน ผลจากการศึกษาพบว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับเพื่อน เช้าบ้านอยู่ หรืออยู่หอพักมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือญาติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภจรี วชิวิวัฒน์ (2533 : 92-97) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทักษะคติ ประสบการณ์กับเรื่องเพศและโรคเอดส์ ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คนผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา นอกจากนี้จากการศึกษาของวรัญญู กุลติลก (2541 : 122) เรื่องทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 300 คน ผลการศึกษาพบว่า สถานที่พักอาศัยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่อง

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยกับบิดามารดายอมรับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดามารดา

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า สถานที่พักอาศัยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยวัยรุ่นที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

3.7 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัว

ราโวอีรา และ เซอรี (Ravoira and Cherry. 1992 : 49-52) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางสังคมและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีผลจากปัจจัยในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาด้านการเรียน เชื้อชาติ ฐานะทางเศรษฐกิจ ช่วงอายุที่เริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และสิ่งที่สำคัญคือความสัมพันธ์ที่มีต่อพ่อแม่และบุคคลในครอบครัว ซึ่งพ่อแม่และความสัมพันธ์ในครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตั้งครรภ์และการมีเพศสัมพันธ์ อีกทั้งการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องการออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศในวัยรุ่นเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และนอกเหนือจากนั้นยังพบว่าอัตราการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นลดลงเมื่อพ่อแม่มีการสื่อสารให้คำแนะนำในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศกับบุตร

เอรี และคนอื่น ๆ (Ary and others. 1999 : 217-230) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น : อิทธิพลของพ่อแม่และกลุ่มเพื่อน จากวัยรุ่นจำนวน 204 คน ผลจากการศึกษาพบว่า ครอบครัวที่มีความขัดแย้งภายในครอบครัวมากมีแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่าบิดามารดาไม่ค่อยให้ความสนใจบุตรธิดา และพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นโดยเฉพาะพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และกลุ่มเพื่อน นอกอิทธิพลของพ่อแม่โดยเฉพาะในเรื่องบรรยากาศภายในครอบครัว และการให้ความสนใจและเอาใจใส่บุตรธิดาตลอดทั้งอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสามารถพยากรณ์พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นโดยเฉพาะพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ความล้มเหลวทางการเรียนและการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นได้

มัว เพตเตอร์สัน และเฟอร์เทนเบอร์ก (Moore, Peterson and Furstenberg. 1986 : 82) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของพ่อแม่ที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ผลจากการศึกษาพบว่า การพูดคุยสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศกับบุตรจะทำให้ลดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งสอดคล้องกับโคลแมน (Coleman. 1980 : 122 – 123) ที่ได้กล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นว่า สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นคือ พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้มีการปรึกษาพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาทางเพศกับผู้ใหญ่ และควรมีการให้ความรู้ด้านเพศศึกษาที่เหมาะสมและถูกต้องกับวัยรุ่นด้วย

มัว และโรเซนทาล (Moore and Rosenthal. 1993 : 65) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และศึกษาพบว่าการที่สัมพันธ์ภาพภายในครอบครัวที่ขาดความใกล้ชิด ขาดการสนับสนุนแนะนำ จากพ่อแม่จะทำให้ลูกมีกิจกรรมทางเพศโดยเฉพาะในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

สมพงษ์ อินทสุวรรณ (2537 : 18-19) ได้กล่าวว่าพ่อแม่ที่เอาใจใส่บุตรในเรื่องการเรียน ให้ความสนใจกับลูก ให้ความรักความอบอุ่นส่งเสริมให้คบเพื่อนที่ดี จะทำให้บุตรมีความประพฤติที่ดีและมีพฤติกรรมทางเพศเหมาะสม

ปีทมา ศิริเวช และคณะ (2541 : 217-224) ได้ศึกษาเรื่องสภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูวัยรุ่นที่ทำผิดกฎหมาย จำนวน 86 คน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า การที่บิดามารดาไม่เอาใจใส่ในเรื่องการคบเพื่อนจะมีอิทธิพลให้บุตรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่าปัจจัยด้านครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านบรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ทั้งนี้ในครอบครัวที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ใกล้ชิด ให้ความรัก ความอบอุ่น มีการส่งเสริมในการคบเพื่อนที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการสื่อสารให้ความรู้ คำแนะนำ ในเรื่องเพศศึกษาแก่บุตร จะช่วยลดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น

3.8 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อน

ดอเฮอร์ตี้ และ เบอเกอร์ (Moore and Rosenthal. 1993 : 68 ; อ้างอิงจาก Daugherty and Burger. 1984) ได้ศึกษาในเรื่องอิทธิพลของพ่อแม่และกลุ่มเพื่อนที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลกับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ลีวิส และลีวิส (Lewis and Lewis. 1984 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาในเรื่องความกดดันของกลุ่มเพื่อนและพฤติกรรมเสี่ยง จากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องเพศและวัยรุ่นส่วนใหญ่ยอมรับในทัศนคติของเพื่อนเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งผลกระทบจากกลุ่มเพื่อนส่งผลให้เป็นแบบอย่างในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

แอนเน (Anne. 1989 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของอิทธิพลของพ่อแม่และกลุ่มเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศและการคุมกำเนิดของวัยรุ่น โดยได้ศึกษาวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 363 คน และวัยรุ่นระดับวิทยาลัยจำนวน 144 คน แบ่งเป็นวัยรุ่นหญิง 292 คน และวัยรุ่นชาย 212 คน ซึ่งอายุเฉลี่ยนักเรียนในระดับวิทยาลัย 19.8 ปี และ 16.5 ปีสำหรับนักเรียนมัธยมปลาย ผลการศึกษาพบว่า การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศและการคุมกำเนิดของวัยรุ่น

ไม (Mei. 1991 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยของการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นโคลัมเบีย จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรม การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การเข้ายาเสพติด การมีประสบการณ์การเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

กฤตยา อาชวนิจกุล และวราภรณ์ แซ่มสนธิ (กองวางแผนครอบครัวและประชากร. 2540 : 45 ; อ้างอิงจาก กฤตยา อาชวนิจกุล และวราภรณ์ แซ่มสนธิ. 2538) ศึกษาเรื่องค่านิยมและพฤติกรรมการใช้บริการของวัยรุ่นไทย พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้เรื่องเพศ และเกิดความต้องการอยากลองมีประสบการณ์ทางเพศตามแบบเพื่อน

จากการศึกษาของปฐม นวลคำ และอิทธิพล มูลฟอง (2543 : 32 - 46) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 357 คน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน ได้แก่กิจกรรมในวันหยุดเรียน กิจกรรมหลังเลิกเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมปลายอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับโพธิสิตา และภัทรวาณิช (Podhisita and Pattaravanich. 1995 : 51 - 100) ในเรื่องวัยรุ่นปัจจุบันในประเทศไทย : ผลจากการสำรวจวัยรุ่นและครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ในประเทศไทย จำนวน 2,180 คน โดยแบ่งเป็น 5 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

และเพื่อนมีความสัมพันธ์กับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญ โดยวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมจะอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมดื่มสุรา สูบบุหรี่ และมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อีกทั้งจะเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ การเกี่ยวพาราสิ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์จากเพื่อนและกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้วัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับกลุ่มเพื่อน อย่างน้อย 2 – 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เช่น การเล่นดนตรี การเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า โดยวัยรุ่นชายใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าวัยรุ่นหญิง

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า เจตคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน โดยวัยรุ่นจะเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อน และวัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยวัยรุ่นชายจะใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าวัยรุ่นหญิง

3.9 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อ

เดวิส และคนอื่น ๆ (Moore and Rosenthal. 1993 : 67-68 ; อ้างอิงจาก Davis and Harris. 1982 ; Libby and Carlson. 1973) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มเพื่อนเป็นแหล่งข้อมูลหลักสำหรับวัยรุ่นในเรื่องข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ สอดคล้องกับ ฟาเรล (Coleman. 1980 : 137 ; อ้างอิงจาก Farrell. 1978) ที่ศึกษาวัยรุ่นชายร้อยละ 48 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 37 ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจากเพื่อน วัยรุ่นชายร้อยละ 27 และรุ่นหญิงร้อยละ 28 ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจากครู

ฮาฟเนอร์ เคลลี และโบเชล (Swisher. 1994 : 33-40 ; อ้างอิงจาก Haffner, Kelly and Bozell. 1987) ได้ศึกษาในเรื่องผลกระทบจากสื่อต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และเจตคติทางเพศจากทีวี นิตยสาร ภาพยนตร์ ตลอดจนสื่อต่าง ๆ

ไดเยอร์ ลีหมิง และโอลิเวอร์ (Dwyer, Leeming and Oliver. 1996 : 309-317) ได้ศึกษาประเด็นปัญหาในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้น เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อ (Media) ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสารสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศไทยของ พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ ที่ศึกษาในเรื่องการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยได้สำรวจวัยรุ่นหญิงชายตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 13 – 15 ปี และวัยรุ่นหญิงชายตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 16 – 18 ปี จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นทั้งสองกลุ่มร้อยละ 68 ใช้อินเทอร์เน็ตดูเรื่องเซ็กซ์ในเวลาว่าง โดยให้เหตุผลว่า เป็นเวลาส่วนตัว ไม่มีใครมารบกวน ไม่ต้องกลัวพ่อแม่ผู้ปกครองจะรู้ และวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ครึ่งหนึ่ง จะใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศสัปดาห์ละครั้ง และร้อยละ 28 ดูเรื่องเซ็กซ์ทุกวัน นอกจากนี้ในกลุ่มวัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมในการหาข้อมูลเรื่องเพศบ่อยกว่าวัยรุ่นชาย ("วัยรุ่นไทยท่องเซ็กซ์หญิงหนักกว่าชาย". 2544 : 5)

จรรยา เศรษฐบุตร (2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น ผลจากการศึกษาพบว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีผลกระทบต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจากการที่วัยรุ่นเปิดรับข่าวสารมากมีผลทำให้วัยรุ่นรับความรู้ด้านเพศศึกษาในเชิงลบ

จากการศึกษาของจรรยา ดวงแก้ว (2539 : 122 – 123) เรื่องความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 400 คน ผลจากการศึกษาพบว่าการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่เคยอ่านหนังสือกระตุนอารมณ์ทางเพศ ภาพยนตร์กระตุนอารมณ์ทางเพศ มีระดับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ สอดคล้องกับดาร์วินี

ภุชณสุวรรณศรี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า วัยรุ่นในปัจจุบันมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนโดยเฉพาะพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 ซึ่งมี 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน วิทยาลัยพณิชยการบางนา และวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย จำนวน 6,140 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 349 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 359 คน ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 จำนวน 708 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีหลักสุตรเป็นชั้น (Strata) และห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) และจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น .05 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 130 ; อ้างอิงจาก Yamane, 1967) ดังแสดงตามตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหลักสูตรของแต่ละวิทยาลัย

วิทยาลัย	ประชากร (Population)				กลุ่มตัวอย่าง (Sample)			
	ปวช. 3		ปวส. 2		ปวช. 3		ปวส. 2	
	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ห้องเรียน
วิทยาลัยพณิชยการ ธนบุรี	895	24	969	27	104	4	112	5
วิทยาลัยพณิชยการ เซตุพน	840	22	849	26	97	4	98	4
วิทยาลัยพณิชยการ บางนา	963	24	955	24	111	4	110	4
วิทยาลัยพณิชยการ อินทราชัย	326	12	343	18	37	2	39	2
รวม	3,024	82	3,116	95	349	14	359	15
รวมจำนวนนักเรียน / ห้องเรียน	6,140 (177)				708 (29)			

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยปรับปรุงจากแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองของเจสเซอร์ โดโนวาน และคอสต้า (Jessor, Donovan and Costa. 1991) โดยปรับข้อความและภาษาให้เหมาะสม มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยปรับปรุงจากแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของไรส์ (Riess. 1971) โดยข้อปรับคำถามและภาษาให้เหมาะสม มีจำนวน 21 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยปรับปรุงจากแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของโฟเกลแมน (Coleman and Hendry. 1999 : 75 ; อ้างอิงจาก Fogelman. 1976) และแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของเอรี่ (Ary. 1999) โดยข้อปรับคำถามและภาษาให้เหมาะสม มีจำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง มีจำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง มีจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง มีจำนวน 5 ข้อ

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น โดยแบ่งเป็น 7 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ ชาย
 หญิง
2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2
3. ถ้านักเรียนสามารถเรียนต่อได้นักเรียนคาดว่าจะเรียนให้สำเร็จการศึกษาระดับใด
 ประกาศนียบัตร
 อนุปริญญา
 ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 ปริญญาเอก
4. ปัจจุบันนักเรียนพักอาศัยอยู่กับ
 อยู่กับบิดามารดา อยู่กับพี่
 อยู่กับญาติ อยู่กับน้อง
 อยู่คนเดียว อยู่กับเพื่อน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองโดยปรับปรุงจากแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองของเจสเซอร์ โดโนวาน และคอสต้า (Jessor, Donovan and Costa. 1991) แล้วปรับภาษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะสังคมไทยโดยข้อความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยในครั้งนี้จำนวน 7 ข้อ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กิริทอง และอาจารย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ข้อไปทดสอบใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจันทบุรีจำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discrimination) โดยใช้ t -test เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เพื่อที่คัดเลือกข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามจำนวน 7 ข้อ โดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.31 – 5.30

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองเท่ากับ 0.87

6. ลักษณะของแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
ส่วนใหญ่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
จริงพอประมาณ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
จริงเพียงเล็กน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลัง

ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว โปรดตอบทุกข้อ

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
 ส่วนใหญ่จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
 จริงพอประมาณ หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
 จริงเพียงเล็กน้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
 ไม่จริงเลย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริง พอประมาณ	จริงเพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย
0	นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองเข้ากับคนอื่นไม่ค่อยได้...					
00	นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง.....					

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดการให้คะแนนดังนี้

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
ข้อความทางบวก	5	4	3	2	1
ข้อความทางลบ	1	2	3	4	5

เกณฑ์การแปลความหมายความภาคภูมิใจในตนเอง (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึงความภาคภูมิใจในตนเองสูง
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึงความภาคภูมิใจในตนเองปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึงความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยปรับปรุงและพัฒนาจากแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของไรส์ (Riess, 1971)

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศจำนวน 39 ข้อ ที่สร้างขึ้น ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรศุภกุล รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง และอาจารย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะ ความมุ่งหมาย และภาษาที่ใช้และนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศจำนวน 35 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจันทบุรีจำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t -test เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ เพื่อที่จะคัดเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม โดยได้แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 21 ข้อ มีค่าที่ (t) อยู่ระหว่าง 2.28 – 7.08

5. นำแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) และครอนบาค (Cronbach) ที่ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75

6. ลักษณะของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ

ด้านที่ 1 ด้านความคิด ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องเพศมี 5 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 1 – 5

ด้านที่ 2 ด้านความคิด ความรู้สึกที่มีต่อบทบาทชายหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศมี 8 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 6 – 13

ด้านที่ 3 ด้านความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมี 8 ข้อ ได้แก่ข้อที่ 14 – 21

แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
ส่วนใหญ่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
จริงพอประมาณ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
จริงเพียงเล็กน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว โปรดตอบทุกข้อ

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
 ส่วนใหญ่จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
 จริงพอประมาณ หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
 จริงเพียงเล็กน้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
 ไม่จริงเลย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
0	<u>ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องเพศ</u> นักเรียนคิดว่าตนเองโตพอที่จะไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง.....					
0	<u>ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อบทบาทชายหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศ</u> นักเรียนคิดว่าผู้หญิงไม่สมควรจีบผู้ชายก่อน.....					
0	<u>ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส</u> นักเรียนคิดว่าการจูบกันก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หากชายหญิงคู่หนึ่งมีความรักต่อกัน.....					

เกณฑ์การให้คะแนนกำหนดการให้คะแนนดังนี้

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
ข้อความทางบวก	5	4	3	2	1
ข้อความทางลบ	1	2	3	4	5

เกณฑ์ในการแปลความหมายเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศทางลบ
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศทางบวก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในครอบครัวเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว โดยปรับปรุงและพัฒนาจากแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของ โฟเกลแมน (Coleman and Hendry, 1999 ; อ้างอิงจาก Fogelman, 1976) และเอรี่ (Ary, 1999)

3. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัวจำนวน 27 ข้อ ที่สร้างขึ้น ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จัตรศุกุล รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง และอาจารย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะ ความมุ่งหมาย และภาษาที่ใช้และนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัวจำนวน 24 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจันทบุรีจำนวน 100 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t -test เทคนิค 25 เปรอร์เซ็นต์ ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัวจำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.12 – 6.37

5. นำแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัวที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) และครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว เท่ากับ 0.84

6. ลักษณะของแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
ส่วนใหญ่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
จริงพอประมาณ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
จริงเพียงเล็กน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลัง

ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โปรดตอบทุกข้อ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
ส่วนใหญ่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
จริงพอประมาณ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
จริงเพียงเล็กน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
0	นักเรียนรู้สึกว่าคุณแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนเอาใจใส่นักเรียน.....					
00	เมื่อนักเรียนมีปัญหา นักเรียนสามารถพูดคุยปรึกษาคุณแม่หรือผู้ปกครองได้.....					

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดการให้คะแนนดังนี้

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
ข้อความทางบวก	5	4	3	2	1
ข้อความทางลบ	1	2	3	4	5

เกณฑ์การแปลความหมายบรรยากาศในครอบครัว (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	บรรยากาศในครอบครัวดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	บรรยากาศในครอบครัวปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	บรรยากาศในครอบครัวไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 9 ข้อ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง และอาจารย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะ ความมุ่งหมาย และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน จำนวน 9 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจันทบุรีจำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ $t - test$ เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่า (t) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 ข้อ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 2.96 – 9.67

5. นำแบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน ที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) และครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน เท่ากับ 0.69

6. ลักษณะของแบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

บ่อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกือบไม่เกิดขึ้นเลย
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่ไม่เกิดขึ้นเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความนั้น ๆ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โปรดตอบทุกข้อ

นอกเหนือจากการเรียนนักเรียนใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ร่วมกับเพื่อนบ่อยครั้งเพียงใด

ข้อ	กิจกรรม	บ่อยที่สุด	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
0	ข้าพเจ้าชอบร้องเพลงเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน.....					
00	เมื่อไปชมคอนเสิร์ตข้าพเจ้าชอบไปกับเพื่อน ๆ.....					
000	ข้าพเจ้าไปเดินเล่นห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน ๆ.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังต่อไปนี้

บ่อยที่สุด	ให้	5	คะแนน
บ่อย	ให้	4	คะแนน
บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคย	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 8 ข้อ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรศุภกุล รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง และอาจารย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะ ความมุ่งหมาย และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำนวน 8 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ $t - test$ เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่า t (t) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 2.14 – 4.38
5. นำแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) และครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ เท่ากับ 0.84
6. ลักษณะของแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่

บ่อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกือบไม่เกิดขึ้นเลย
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่ไม่เกิดขึ้นเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความนั้น ๆ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โปรดตอบทุกข้อ
นักเรียนรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ ต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด

ข้อ	ข้อความ	บ่อยที่สุด	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
0	ข้าพเจ้าดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ....					
00	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ....					
000	ข้าพเจ้าอ่านนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ....					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังต่อไปนี้

บ่อยที่สุด	ให้	5	คะแนน
บ่อย	ให้	4	คะแนน
บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคย	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2539 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง	การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง	การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง	การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศมาก

ตอนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิทยานิพนธ์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศให้สอดคล้องกับวิทยานิพนธ์เฉพาะของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 5 ข้อ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง และอาจารย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวิทยานิพนธ์เฉพาะ ความมุ่งหมาย และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ จำนวน 5 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตจันทบุรีจำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t -test เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ เพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ข้อ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 1.81 – 2.52

5. นำแบบสอบถามการพฤติกรรมทางเพศ ที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) และครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ เท่ากับ 0.83

6. ลักษณะของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่

บ่อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นทุกครั้ง
บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกิดขึ้นบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่เกือบไม่เกิดขึ้นเลย
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นเกิดขึ้นตรงกับการกระทำที่ไม่เกิดขึ้นเลย

ตัวอย่างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความนั้น ๆ ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โปรดตอบทุกข้อ

ข้อ	ข้อความ	บ่อยที่สุด	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
0	ข้าพเจ้าไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งเพียงใด.....					
00	ข้าพเจ้าจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งเพียงใด...					
000	ข้าพเจ้าเดินโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งเพียงใด....					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังต่อไปนี้

บ่อยที่สุด	ให้	5	คะแนน
บ่อย	ให้	4	คะแนน
บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคย	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายพฤติกรรมทางเพศ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2539 : 9)

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง พฤติกรรมทางเพศต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง พฤติกรรมทางเพศปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง พฤติกรรมทางเพศสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังอธิบดีกรมอาชีวศึกษา เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
2. นำหนังสือจากกรมอาชีวศึกษาไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารการศึกษา
3. ติดต่อขอความร่วมมือจากผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวางแผนและวิจัย และกำหนดวัน-เวลา ที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ มาวิเคราะห์และตรวจคะแนน

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 131-132)
 - 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 125-126)
3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ดังนี้

 - 3.1 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน Pearson product moment correlation coefficient
 - 3.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณระหว่างตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์ โดยใช้ Multiple Correlation Coefficient
 - 3.3 หาค่าความสัมพันธ์การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้ Multiple Regression Analysis

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_1	แทน	เพศ
X_2	แทน	ระดับชั้นการศึกษา
X_3	แทน	เป้าหมายทางการศึกษา
X_4	แทน	ความภาคภูมิใจในตนเอง
X_5	แทน	เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ
X_6	แทน	การพักอาศัยของนักเรียน
X_7	แทน	บรรยากาศในครอบครัว
X_8	แทน	การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน
X_9	แทน	การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ
Y	แทน	พฤติกรรมทางเพศ
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ F (F – distribution)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรในรูปคะแนนมาตรฐาน
b	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรในรูปคะแนนดิบ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับขั้นดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวนร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ค่าสถิติสหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน
วัยรุ่น
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน
วัยรุ่น และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ค่าเอฟ (F - test)
4. ค่านำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

การเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของ ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตอนที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของ ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และที่พักอาศัยของนักเรียน แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 5

ตอนที่ 5 การศึกษาค่านำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน

ปัจจัยด้านส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	133	18.79
หญิง	575	81.21
รวม	708	100.00
2. ระดับชั้นการศึกษา		
ปวช. 3	349	49.29
ปวส. 2	359	50.71
รวม	708	100.00
3. เป้าหมายทางการศึกษา		
ประกาศนียบัตร	8	1.13
อนุปริญญา	16	2.36
ปริญญาตรี	450	63.56
ปริญญาโท	163	23.02
ปริญญาเอก	71	10.03
รวม	708	100.00
4. การพักอาศัยของนักเรียน		
อยู่กับบิดามารดา	539	76.13
อยู่กับพี่	38	5.37
อยู่กับญาติ	97	13.70
อยู่กับน้อง	5	0.71
อยู่คนเดียว	18	2.54
อยู่กับเพื่อน	11	1.55
รวม	708	100.00

จากตาราง 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ พบว่าเพศชายมีจำนวน 133 คน เพศหญิงมีจำนวน 575 คน คิดเป็นร้อยละ 18.79 และ 81.21 ตามลำดับ

ระดับชั้นการศึกษาของนักเรียน พบว่านักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช.3) มีจำนวน 349 คน นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) มีจำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 49.29 และ 50.71 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนมากมีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 63.56 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท ระดับปริญญาเอก ระดับอนุปริญญา และระดับประกาศนียบัตร คิดเป็นร้อยละ 23.02, 10.03, 2.26 และ 1.13 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามการพักอาศัยของนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 76.13 รองลงมาคือ พักอาศัยอยู่กับญาติ พักอาศัยอยู่กับพี่ พักอาศัยอยู่คนเดียว พักอาศัยอยู่กับเพื่อน และพักอาศัยอยู่กับน้อง คิดเป็นร้อยละ 13.70, 5.37, 2.54, 1.55 และ 0.71 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของ ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ แสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของ ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ

ปัจจัย	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_4)	708	3.40	0.48	ปานกลาง
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5)	708	3.21	0.56	ปานกลาง
บรรยากาศในครอบครัว (X_7)	708	3.61	0.66	ปานกลาง
การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8)	708	2.87	0.65	ปานกลาง
การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9)	708	2.20	0.86	น้อย
พฤติกรรมทางเพศ (Y)	708	2.18	0.96	น้อย

จากตาราง 3 พบว่า บรรยากาศในครอบครัว (X_7)ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_4) เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5) และการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.61 ถึง 2.87 โดยอยู่ในระดับปานกลาง และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9) ของนักเรียนวัยรุ่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 อยู่ในระดับน้อย ส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น (Y) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 และอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 คำนวณพื้นฐานของความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

ตาราง 4 คำนวณพื้นฐานของความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศในครอบครัว การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน

ปัจจัย	จำนวน (n)	ความภาคภูมิใจในตนเอง (X ₁)		เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X ₂)		บรรยากาศในครอบครัว (X ₃)		การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X ₄)		การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X ₅)		พฤติกรรมทางเพศ (Y)						
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	S.D.				
เพศ (X ₁)																		
ชาย	133	3.38	0.05	ปานกลาง	2.97	0.53	ปานกลาง	3.34	0.67	ปานกลาง	3.14	0.69	ปานกลาง	2.83	0.09	ปานกลาง	2.73	1.04
หญิง	575	3.40	0.48	ปานกลาง	3.27	0.55	ปานกลาง	3.67	0.64	ดี	2.80	0.63	ปานกลาง	2.05	0.78	น้อย	2.06	0.89
ระดับชั้นการศึกษา (X ₂)																		
ปวช. 3	349	3.36	0.48	ปานกลาง	3.16	0.55	ปานกลาง	3.61	0.66	ปานกลาง	2.87	0.67	ปานกลาง	2.23	0.92	น้อย	2.21	0.97
ปวส. 2	359	3.44	0.47	ปานกลาง	3.26	0.56	ปานกลาง	3.61	0.66	ปานกลาง	2.86	0.61	ปานกลาง	2.17	0.80	น้อย	2.16	0.95

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (n)	ความภาคภูมิใจใน ตนเอง (X ₄)			เจตคติที่มีต่อพฤติกรรม ทางเพศ (X ₅)			บรรยากาศในครอบครัว (X ₇)			การใช้เวลาร่วมกับ กลุ่มเพื่อน (X ₈)			การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ ต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X ₉)			พฤติกรรมทางเพศ (Y)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
เป้าหมายทางการ ศึกษา (X ₃) ประกาศนียบัตร	8	3.34	0.42	ปาน กลาง	3.23	0.65	ปาน กลาง	3.47	0.43	ปาน กลาง	3.10	0.36	ปาน กลาง	2.00	0.49	น้อย	2.13	0.96	น้อย
	16	3.40	0.50	ปาน กลาง	2.91	0.62	ปาน กลาง	3.38	0.91	ปาน กลาง	2.88	0.87	ปาน กลาง	2.74	1.01	ปาน กลาง	2.80	1.16	ปาน กลาง
ปริญญาตรี	450	3.37	0.48	ปาน กลาง	3.20	0.55	ปาน กลาง	3.59	0.67	ปาน กลาง	2.84	0.65	ปาน กลาง	2.14	0.82	น้อย	2.20	0.98	น้อย
ปริญญาโท	163	3.42	0.46	ปาน กลาง	3.25	0.55	ปาน กลาง	3.66	0.64	ปาน กลาง	2.87	0.61	ปาน กลาง	2.18	0.85	น้อย	2.14	0.88	น้อย
ปริญญาเอก	71	3.53	0.53	ปาน กลาง	3.20	0.59	ปาน กลาง	3.73	0.59	ดี	3.01	0.69	ปาน กลาง	2.51	1.03	ปาน กลาง	2.09	0.90	น้อย

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (n)	ความภาคภูมิใจใน ตนเอง (X ₄)			เจตคติที่มีต่อพฤติกรรม ทางเพศ (X ₅)			บรรยากาศในครอบครัว (X ₇)			การใช้เวลาว่างร่วมกับ กลุ่มเพื่อน (X ₈)			การรับรู้ข่าวสารจากสื่อ ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X ₉)			พฤติกรรมการทางเพศ (Y)		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การพักอาศัยของ นักเรียน (X ₆) อยู่กับบิดามารดา	539	ปานกลาง	0.47	ปานกลาง	3.20	0.57	ปานกลาง	3.63	0.63	ปานกลาง	2.86	0.63	ปานกลาง	2.23	0.86	น้อย	2.18	0.94	น้อย
		ปานกลาง	0.50	ปานกลาง	3.26	0.44	ปานกลาง	3.72	0.57	ดี	2.87	0.65	ปานกลาง	1.97	0.85	น้อย	2.09	1.04	น้อย
อยู่กับพี่	38	ปานกลาง	0.50	ปานกลาง	3.25	0.53	ปานกลาง	3.56	0.70	ปานกลาง	2.86	0.68	ปานกลาง	2.08	0.85	น้อย	2.05	0.92	น้อย
อยู่กับญาติ	97	ปานกลาง	0.50	ปานกลาง	3.14	0.31	ปานกลาง	3.39	0.84	ปานกลาง	3.02	0.70	ปานกลาง	2.83	1.09	ปานกลาง	3.32	1.38	ปานกลาง
อยู่กับน้อง	5	ปานกลาง	0.58	ปานกลาง	3.21	0.60	ปานกลาง	3.45	0.90	ปานกลาง	2.90	1.05	ปานกลาง	2.14	0.96	น้อย	2.62	1.20	ปานกลาง
อยู่คนเดียว	18	ปานกลาง	0.64	ปานกลาง	3.01	0.32	ปานกลาง	3.02	1.03	ปานกลาง	2.79	0.67	ปานกลาง	2.12	0.84	น้อย	2.44	0.98	ปานกลาง
อยู่กับเพื่อน	11	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง	3.01	0.32	ปานกลาง	3.02	1.03	ปานกลาง	2.79	0.67	ปานกลาง	2.12	0.84	น้อย	2.44	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ความภาคภูมิใจในตนเอง(X_4) ของนักเรียนชายและหญิง ระดับชั้นการศึกษาปวช. 3 และปวส.2 นักเรียนที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา อยู่กับพี่ อยู่กับญาติ อยู่กับน้อง อยู่คนเดียว และอยู่กับเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.29 ถึง 3.53

เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ(X_5) ของนักเรียนชายและหญิง ระดับชั้นการศึกษาปวช.3และปวส.2 นักเรียนที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา อยู่กับพี่ อยู่กับญาติ อยู่กับน้อง อยู่คนเดียว และอยู่กับเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.91 ถึง 3.27

บรรยากาศในครอบครัว(X_7)ของนักเรียนหญิง ที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับปริญญาเอก และพักอาศัยอยู่กับพี่ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 ถึง 3.67 ส่วนบรรยากาศในครอบครัวของนักเรียนชาย ระดับชั้นการศึกษาปวช.3และปวส.2 นักเรียนที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท และการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา อยู่กับญาติ อยู่กับน้อง อยู่คนเดียว และอยู่กับเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.02 ถึง 3.66

การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน(X_8) ของนักเรียนชายและหญิง ระดับชั้นการศึกษาปวช.3และปวส.2 นักเรียนที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา อยู่กับพี่ อยู่กับญาติ อยู่กับน้อง อยู่คนเดียว และอยู่กับเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.79 ถึง 3.14

การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ(X_9)ของนักเรียนชาย ที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับอนุปริญญา และการพักอาศัยอยู่กับน้อง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.74 ถึง 2.83 ส่วนการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนหญิง ระดับชั้นการศึกษาปวช.3และปวส.2 นักเรียนที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโท และการพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา อยู่กับพี่ อยู่กับญาติ อยู่คนเดียว และอยู่กับเพื่อน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.97 ถึง 2.23

พฤติกรรมทางเพศ(Y)ของนักเรียนชาย นักเรียนที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับอนุปริญญา และการพักอาศัยอยู่กับน้อง อยู่คนเดียว และอยู่กับเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.44 ถึง 3.32 ส่วนพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนหญิง ชั้นปวช.3และปวส.2 ที่มีเป้าหมายทางการศึกษาในระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พี่ และญาติ อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.06 ถึง 2.21

ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	Y
เพศ(X ₁)	1.00	0.06	0.06	0.02	0.22**	-0.06	0.20**	-0.21**	-0.35**	-0.28**
ระดับชั้นการศึกษา(X ₂)		1.00	-0.03	0.08*	0.09*	0.06	0.00	0.00	-0.03	-0.02
เป้าหมายทางการศึกษา(X ₃)			1.00	0.09**	0.03	0.01	0.09*	0.05	0.08*	-0.06
ความภาคภูมิใจในตนเอง(X ₄)				1.00	0.01	0.03	0.19**	0.19**	0.00	0.03
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ(X ₅)					1.00	-0.01	0.21**	-0.24**	-0.35**	-0.44**
การพักอาศัยของนักเรียน(X ₆)						1.00	-0.11**	0.00	-0.05	0.05
บรรยากาศในครอบครัว(X ₇)							1.00	0.18**	-0.07	-0.15**
การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน(X ₈)								1.00	0.30**	0.27**
การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ									1.00	0.35**
เกี่ยวกับเรื่องเพศ(X ₉)										1.00
พฤติกรรมทางเพศ(Y)										1.00

R = 0.53

R² = 0.28

F = 29.72**

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เพศ (X_1) มีความสัมพันธ์กับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5) บรรยากาศในครอบครัว (X_7) การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9)

เป้าหมายทางการศึกษา (X_3) มีความสัมพันธ์กับความภาคภูมิใจในตนเอง (X_4)

ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_4) มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศในครอบครัว (X_7) และการใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8)

เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5) มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศในครอบครัว (X_7) การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9)

บรรยากาศในครอบครัว (X_7) มีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) และใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

ระดับชั้นการศึกษา (X_2) มีความสัมพันธ์กับความภาคภูมิใจในตนเอง (X_4) และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5)

เป้าหมายทางการศึกษา (X_3) มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศในครอบครัว (X_7) และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมทางเพศมีค่าระหว่าง -0.15 ถึง -0.44 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9) เพศ (X_1) การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) และบรรยากาศในครอบครัว (X_7) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.44, 0.25, -0.28, 0.27 และ -0.15 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมทางเพศ มีค่าเท่ากับ 0.53 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.28 หรือร้อยละ 28

ตอนที่ 5 การศึกษาคำนำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 6

ตาราง 6 คำนำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

ปัจจัยบางประการ	b	β	S.E.	t	ปัจจัยที่ส่งผล	อันดับ
เพศ (X_1)	-0.267	-0.109	0.087	-3.072**	7.096	5
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5)	-0.538	-0.313	0.062	-8.738**	20.378	2
บรรยากาศในครอบครัว (X_7)	-0.119	-0.821	0.050	-2.367*	53.451	1
ใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8)	0.206	0.140	0.052	3.938**	9.114	4
การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9)	0.170	0.153	0.041	4.152**	9.961	3
R = 0.521		$R^2 = 0.272$	Adjusted $R^2 = 0.266$		F = 52.359	

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นมี 5 ปัจจัยได้แก่ บรรยากาศในครอบครัว เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน และเพศ มีค่านำหนักความสำคัญในรูปแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ -0.821, -0.313, 0.153, 0.140 และ -0.109 ตามลำดับ และมีค่านำหนักความสำคัญในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ -0.119, -0.538, 0.170, 0.206 และ -0.267 ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.521 ซึ่งสามารถพยากรณ์ได้ 27.2 เปอร์เซ็นต์ และหาค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลอันดับความสำคัญ พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน และเพศ ตามลำดับ โดยมีค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลเท่ากับ 53.451, 20.378, 9.961, 9.114 และ 7.096 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาคำแนะนำนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยบางประการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น
2. มีปัจจัยอย่างน้อยหนึ่งด้านส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 ซึ่งมี 4 แห่งได้แก่ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน วิทยาลัยพณิชยการบางนา และวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย จำนวน 6,140 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนพณิชยการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 349 คน และ นักเรียนพณิชยการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 359 คน ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 จำนวน 708 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน
2. แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองของเจสเซอร์ โดโนวาน และคอสต้า (Jessor, Donovan and Costa 1991) มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.31 ถึง 5.30 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

3. แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของไรส์ (Riess. 1971) มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.28 ถึง 7.08 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75
4. แบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของโฟเกลแมน (Coleman and Hendry. 1999 : 75 ; อ้างอิงจาก Fogelman. 1976) และแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวของเอรี (Ary. 1999) มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.12 ถึง 6.37 มีค่าความเชื่อมั่น 0.84
5. แบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามนิยามศัพท์ มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.96 ถึง 9.67 มีค่าความเชื่อมั่น 0.69
6. แบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีจำนวน 6 ข้อ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามนิยามศัพท์ ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.14 ถึง 4.38 มีค่าความเชื่อมั่น 0.84
7. แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ มีจำนวน 5 ข้อ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามนิยามศัพท์ ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 1.81 ถึง 2.52 มีค่าความเชื่อมั่น 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ทำหนังสือติดต่อและขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังอธิบดีกรมอาชีวศึกษา เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
2. นำหนังสือจากกรมอาชีวศึกษาไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษา
3. ติดต่อขอความร่วมมือจากฝ่ายวางแผนและวิจัย และกำหนดวัน เวลาที่จะทำการเก็บข้อมูล
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ มาวิเคราะห์และตรวจคะแนน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package For the Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ตัวแปรที่ศึกษา สถิติที่ใช้คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9) เพศ (X_1) การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) และบรรยากาศในครอบครัว (X_7) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -0.44 , 0.35 , -0.28 , 0.27 และ -0.15 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ เป้าหมายทางการศึกษา (X_3) การพักอาศัยของนักเรียน (X_6) ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_4) และระดับชั้นการศึกษา (X_2) มีค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.06 , 0.05 , 0.03 และ -0.02 ตามลำดับ

2. นำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ในรูปแบบคะแนนดิบ (b) มีค่าอยู่ระหว่าง -0.119 ถึง -0.598 และคะแนนมาตรฐาน (B) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.153 ถึง 0.821 โดยเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_1) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9) การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) และเพศ (X_1) ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนบรรยากาศในครอบครัว (X_7) ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อหาค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลความสำคัญพบว่าปัจจัยด้านบรรยากาศในครอบครัวมีค่าความสำคัญเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน และเพศ ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9) ($r=0.35$) การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8) ($r=0.27$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5) ($r=-0.44$) เพศ (X_1) ($r=-0.28$) และบรรยากาศในครอบครัว (X_7) ($r=-0.15$) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป้าหมายทางการศึกษา (X_3) ($r=-0.06$) การพักอาศัยของนักเรียน (X_6) ($r=0.05$) ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_4) ($r=0.03$) และระดับชั้นการศึกษา (X_2) ($r=-0.02$) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนวัยรุ่นมีเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศทั้งในด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อเรื่องเพศ ด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อบทบาทชายหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศ และด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสังคมไทยเป็นสังคมที่มีความเข้มงวดมากในเรื่องเพศ และลักษณะขนบธรรมเนียมประเพณีของไทยยังไม่ค่อยกล้าแสดงออกในเรื่องเพศมาก ซึ่งกล่าวได้ว่ามีวัฒนธรรมที่ดีในเรื่องเพศ เมื่อเทียบกับสังคมตะวันตก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเพศชายมีเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับลบมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศชายคิดว่าตนเองสามารถพูดคุยกู้สารในเรื่องเพศ มีทัศนคติ (Liberal Attitude) เกี่ยวกับเรื่องเพศได้มากกว่าเพศหญิง และคิดว่าผู้ชายควรมีบทบาททางเพศ (Sexual Script) ได้มากกว่าเพศหญิง เช่นผู้ชายสามารถมีแฟนได้หลายคน แต่ในเพศหญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย ผู้ชายควรเป็นผู้นำ ดังสุภาษิตที่ว่า "ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง" ประกอบกับคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องไม่เสียหาย หรือมีมาตรฐานทางเพศเชิงซ้อน (Double Standard) ที่ว่าผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสามารถ

ยอมรับได้แต่ไม่เป็นที่ยอมรับหากผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส สอดคล้องกับการศึกษาของฮอค และหว่อง (Hock and Wong, 1981 : 61) ที่ศึกษาในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนต่างเพศ เรื่องเพศ และค่านิยมของครอบครัวของวัยรุ่นในสิงคโปร์ ที่มีอายุระหว่าง 14-21 ปี จากการศึกษาพบว่า ทั้งวัยรุ่นหญิงและชายยังยึดในมาตรฐานทางเพศเชิงซ้อนที่ให้อิสระทางเพศแก่ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง โดยระดับคะแนนการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเพศชายมีคะแนนสูงกว่าเพศหญิง และจากการศึกษาของพรณิ ภาณุวัฒน์สุข และรัตนา สำโรงทอง (2542 : 207-216) ได้ศึกษาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นในเรื่องเพศของวัยรุ่นในชุมชนคลองเตย จำนวน 377 คน ทั้งอยู่ในระบบและนอกระบบการศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ร้อยละ 29.4 หรือ 1 ใน 3 เห็นว่าเป็นเรื่องไม่เสียหายและให้เหตุผลในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานว่าเป็นการทดสอบบรรณนิยมทางเพศก่อนการแต่งงานและในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกเป็นเรื่องปกติธรรมดา

การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า สื่อที่นักเรียนรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด คือ สื่อภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ภาพยนตร์จากสื่อวีดีโอ วีดิโอซีดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ นิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ หนังสือที่มีเนื้อหารูปร่างเกี่ยวกับเรื่องเพศ และอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตามลำดับ ซึ่งการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ดังที่ อรรถพร เขียวถาวร (2542 : 63) ได้กล่าวว่า สื่อมีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ โดยลักษณะการแพร่ภาพของสื่อในบางครั้งจะสร้างพฤติกรรมไม่ดี และไม่เป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับสมประสงค์ พระสุนทรทิพย์ ("รักอ่อนๆ ในรั้วโรงเรียนเด็กพันธุ์ใหม่วัย X". 2544 : 5) ได้สำรวจและวิจัยพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในทศวรรษใหม่ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มวัยรุ่นหญิงเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศจากสื่อ ได้แก่ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ นิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ วีดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งข้อมูลบางส่วนที่ได้จากหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศ หรือแม้แต่การสอบถามจากเพื่อนที่มีประสบการณ์ และสอดคล้องกับการศึกษาของจุฬามาต นุชนารถ (2531 : 75-81) ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของนักเรียนวัยรุ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี จากการศึกษาพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อในเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยสื่อที่นักเรียนเปิดรับข่าวสารได้แก่ การอ่านหนังสือลามก การดูภาพยนตร์หรือวีดีโอที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และภาพการมีเพศสัมพันธ์ อีกทั้งไดเยอร์ ลีหมิง และโอลีเวอร์ (Dwyer Leeming and Oliver, 1996 : 309-317) ได้ศึกษาประเด็นปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาพบว่า สาเหตุของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้นเกิดจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อ ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสาร สื่อสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต

เพศ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศชายมีระดับพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ เอคเลสตัน, แจ็คสัน และฮาร์ดี้ (Eggleston, Jackson and Hardee, 1999 : 78-74) ได้ศึกษาในเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในจาไมกา ที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 945 คน ผลจากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 64 ของวัยรุ่นชายมีประสบการณ์ทางเพศ และเพียงร้อยละ 6 ของวัยรุ่นหญิงที่มีประสบการณ์ทางเพศ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศชายมีอิสระทางเพศมากกว่าเพศหญิง และในเรื่องการเที่ยวกลางคืน การจับมือถือแขน การเดินโอบกอด การกอดจูบ ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหายสำหรับผู้ชาย แต่เป็นเรื่องที่เสียหายสำหรับผู้หญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ขนิษฐา โพชนุกูล (2522 : 123) ได้ศึกษาในเรื่องทัศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่ครอง จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิง

ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.10 เห็นว่าพฤติกรรมทางที่วกลกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ การกอดจูบ และการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องเสียหาย ในขณะที่นักศึกษาชายส่วนใหญ่ร้อยละ 59.42 เห็นว่าไม่ใช่เป็นเรื่องเสียหาย และอีกร้อยละ 54.53 เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าทดลอง

การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนวัยรุ่นใช้เวลาว่างมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้ามากที่สุด รองลงมาคือร้องเพลงร่วมกับกลุ่มเพื่อน ไปเที่ยวบ้านเพื่อน ดูภาพยนตร์ ทำกิจกรรมของโรงเรียน ชมคอนเสิร์ต สังสรรค์กับเพื่อนๆ ตามสถานบันเทิง เที่ยวต่างจังหวัด และเล่นกีฬา โดยเพศชายจะใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าเพศหญิง ซึ่งผลจากการศึกษาการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น สอดคล้องกับแอนเน่ (Anne, 1989 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ของอิทธิพลพ่อแม่และกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศและการคุมกำเนิดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 363 คน และนักศึกษาระดับวิทยาลัยจำนวน 144 คน แบ่งเป็นวัยรุ่นหญิง 292 คน และวัยรุ่นชาย 215 คน ผลจากการศึกษาพบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศและการคุมกำเนิดของนักเรียนวัยรุ่น และจากการศึกษาของกฤตยา อาชวนิจกุล และวราภรณ์ แซ่มสนธิ (กองวางแผนครอบครัวและประชากร, 2540 : 45 ; อ้างอิงจากกฤตยา อาชวนิจกุล และวราภรณ์ แซ่มสนธิ, 2538) ที่ศึกษาในเรื่องค่านิยมและการใช้บริการของวัยรุ่นไทยพบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้เรื่องเพศ ตลอดจนทำให้เกิดความต้องการอยากลองมีประสบการณ์ทางเพศตามกลุ่มเพื่อน

บรรยากาศในครอบครัว จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวคือบรรยากาศในครอบครัวของนักเรียนวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อจำแนกตามเพศพบว่าเพศหญิงมีระดับค่าเฉลี่ยของบรรยากาศในครอบครัวดีกว่าเพศชาย และเพศชายมีระดับพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าเพศหญิง จากการศึกษาบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในครอบครัวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ได้ว่านักเรียนที่มีบรรยากาศในครอบครัวดี ในด้านการแสดงความรักและความหวังใย ด้านการพูดคุยให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา ด้านการอบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผลเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ด้านการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตร ด้านการยินยอมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ และด้านการใช้เวลาว่างและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว จะมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับพฤติกรรมทางเพศ สอดคล้องกับเอรี่ และคนอื่น ๆ (Ary, and others, 1999 : 217-230) ได้ศึกษาในเรื่องพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น : อิทธิพลของพ่อแม่และกลุ่มเพื่อน จากวัยรุ่นจำนวน 204 คน จากการศึกษาพบว่าบรรยากาศในครอบครัวไม่ดีกล่าวคือ มีความขัดแย้งภายในครอบครัว และความเอาใจใส่ในการดูแลบุตรระดับต่ำมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และสอดคล้องกับปีทมา ศิริเวชและคณะ (2541 : 217-224) ได้ศึกษาในเรื่องสภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูวัยรุ่นที่ทำผิดกฎหมายจำนวน 86 คน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจากการศึกษาพบว่า บิดามารดาที่ไม่เอาใจใส่ในเรื่องการคบเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของบุตร อีกทั้งประทีน ชังดเวช(2535:113-116)ได้กล่าวถึงบรรยากาศในครอบครัว ในด้านการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรว่า การสื่อสารพูดคุยเรื่องเพศกับลูกจะทำให้ลูกได้รับข้อมูลทางด้านเพศศึกษาที่ถูกต้อง และสามารถคลายความวิตกกังวลในตัวเด็กได้ ตลอดจนสร้างค่านิยมในเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกับตัวเด็ก จะช่วยลดความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของมัวร์ เพตเตอร์สัน และเฟอร์เทนเบอร์ก (Moore, Peterson and Frustenberg, 1986 : 82) ได้ศึกษาในเรื่องทัศนคติของพ่อแม่ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น จากการศึกษาพบว่าการพูดคุยสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศกับบุตรจะทำให้ลดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อีกทั้งโคลแมน (Coleman, 1980 : 122 – 123) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไว้ว่า สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะลดปัญหาพฤติกรรมทาง

เพศของวัยรุ่นคือ พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้มีการพูดคุยปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางเพศกับผู้ใหญ่และควรมีการให้ความรู้ด้านเพศศึกษาที่เหมาะสมและถูกต้องกับวัยรุ่น

เป้าหมายทางการศึกษา จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าเป้าหมายทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่นไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อาจเนื่องมาจากตัวแปรด้านเป้าหมายทางการศึกษาผู้วิจัยนำมาจากการศึกษาในต่างประเทศ ดังนั้นเป้าหมายทางการศึกษาจึงไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของแบรนดิส (Swisher. 1994 : 63-68 ; อ้างอิงจาก Brindis. 1993) ได้ศึกษาในเรื่องความคาดหวังทางการศึกษาต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหญิง ผลจากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีระดับเป้าหมายทางการศึกษาสูงมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการตั้งครรภ์ กล่าวคือวัยรุ่นมีการตั้งครรภ์น้อยมากแต่ในทางตรงข้ามในวัยรุ่นที่เกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหรือวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจะมีระดับเป้าหมายทางการศึกษาในระดับต่ำ นอกจากนี้บรูคกัน และ คนอื่น ๆ (Rathus and Navid. 1998 : 275 ; อ้างอิงจาก Brooks Gunn and Furstanberg. 1989 ; และ Hofferth and Heyes. 1987) ได้ศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีเป้าหมายทางการศึกษาที่ชัดเจนในระดับสูงมีความสัมพันธ์ระดับต่ำพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ความภาคภูมิใจในตนเอง จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความภาคภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนวัยรุ่นไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ อาจเนื่องมาจากคะแนนของความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนวัยรุ่น อยู่ในระดับใกล้เคียงกันมาก ทำให้มีความแปรปรวนต่ำซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของยูทซุงค์ วีระวัฒน์กุล และคณะ (2541 : 112-116) ในเรื่องการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การตั้งครรภ์ เกิดจากวัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่าขาดความภาคภูมิใจในตนเอง นอกจากนี้สไตน์เบอร์ก ซิมมิเลส และลี (Seifert and Hoffnung. 1994 : 569 ; อ้างอิงจาก Steinberg. 1992 ; Zimiles and Lee. 1991) ได้ศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีความภาคภูมิใจในตนเองระดับต่ำจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

จากการศึกษาของดาร์ณี ภูษณสุวรรณศรี. (2540 : บทคัดย่อ) ในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จากการศึกษพบว่า การพักอาศัยของนักเรียนและระดับชั้นการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านการพักอาศัยของนักเรียนและระดับชั้นการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกัน โดยที่กลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยเป็นนักเรียนวัยรุ่นในระบบการศึกษา ส่วนงานกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยของดาร์ณี เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษานอกโรงเรียน แต่จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนในระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 3 มีระดับพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงปีที่ 2 แสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นเริ่มมีพฤติกรรมทางเพศมากขึ้นในระดับชั้นการศึกษาหรืออายุที่ลดลงเรื่อย ๆ ดังที่สมทรง รัชษ์เผ่า และวิรัช เกียรติเมธา ("ห้วงเด็กอายุ 10-12 ปีมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น". 2544 : 20) ได้กล่าวว่าในปัจจุบันปัญหาของวัยรุ่นเริ่มเป็นที่น่าวิตกกังวล คือเด็กอายุ 10-12 ปี มีสถิติมีประสบการณ์ทางเพศมากขึ้น และจากการสำรวจตั้งแต่ปี 2544 พบว่าอัตราของวัยรุ่นอายุ

ระหว่าง 15-20 ปี มีเพศสัมพันธ์มากขึ้นร้อยละ 10 สอดคล้องกับการศึกษา ชัยโรจน์ ชุมมงคล และ อนุวัฒน์ ประสิทธิ์เมตต์ (2540 : 91-97) ได้ศึกษาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชาย ในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 273 คน จากการศึกษาพบว่า เยาวชนที่มีระดับ การศึกษา ประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 90.8 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 80.36 มีความต้องการทางเพศตั้งแต่อายุ 10 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 12 ปีมีอายุเฉลี่ยของการมี เพศสัมพันธ์ครั้งแรก 14.9 ปี

2. คำนำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อน และเพศ ส่วนบรรยากาศในครอบครัว ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งผลจากการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่ามีปัจจัยอย่างน้อยหนึ่งด้านส่งผลต่อ พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

บรรยากาศในครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีค่านำหนักความสำคัญในรูปแบบคะแนนมาตรฐานและค่า เปรอร์เซนตีส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นเป็นอันดับ 1 เนื่องจากสถาบันครอบครัวเป็นสถาบัน ที่เป็นรากฐานสำคัญของนักเรียนในการสร้างเสริมหรือปลูกฝังเจตคติที่ดี ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมใน เรื่องต่าง ๆ แก่นักเรียน ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ถ้าพ่อแม่หรือผู้ปกครอง มีความเอาใจใส่และแสดง ความรัก พูดคุยให้คำปรึกษาเมื่อเวลาบุตรมีปัญหา อบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผลเปิดโอกาสให้แสดง ความคิดเห็น มีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษากับบุตร ดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนร่วม ทำกิจกรรมต่าง ๆ กับสมาชิกในครอบครัว สิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้บุตรมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดิชชัน และคนอื่น ๆ (Colhoun Brain and Bartolumucci. 2001 : 134 ; อ้างอิง จาก Dishion and others. 1994) ที่ศึกษาในเรื่องการปรับตัวร่วมกับกลุ่มเพื่อนในการพัฒนาพฤติกรรม ผล จากการศึกษพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรม ต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาได้แก่ การดื่มสุรา การเสพยาเสพติด และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของวัยรุ่นได้

เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ เป็นปัจจัยที่มีค่านำหนักความสำคัญในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน และค่าเปอร์เซนตีส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นเป็นอันดับ 2 เนื่องจากองค์ประกอบของ เจตคตินั้นประกอบด้วย ความคิด (Cognitive Domain) ความรู้สึก (Affective Domain) และแนวโน้มของ พฤติกรรม (Psycho-Motor Domain) เมื่อนักเรียนวัยรุ่นมีเจตคติที่ไม่ดี ก็อาจจะมีแนวโน้มในการแสดง พฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ วัยรุ่นชายหญิงในปัจจุบันส่วนใหญ่มีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับลบถึง ปานกลาง โดยอาจจะกล่าวได้ว่าเจตคติที่มีต่อเรื่องเพศ ได้แก่การจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ การออก เทียวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เป็นเรื่องปกติธรรมดาสำหรับ วัยรุ่นไทย ดังที่มัวร์ และโรเซนทาล (Moore and Rosenthal. 1994 : 11) ได้กล่าวถึงเจตคติที่ของวัยรุ่นใน ปัจจุบันว่า วันรุ่นส่วนใหญ่ในปัจจุบันเริ่มมีทัศนคติเสรี (Liberal Attitude) เกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น อีกทั้งยังมี ความแตกต่างกันทางด้านเพศต่อเจตคติ กล่าวคือ วัยรุ่นหญิงจะมองเรื่องเพศเป็นเรื่องของความรัก (Love) และเป็นเพียงการยอมรับถึงสัมพันธ์ภาพในด้านของความรักเท่านั้น แต่ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นชายมักยึดใน เจตคติของการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส อีกทั้งยังมองเรื่องเพศเป็นเรื่องของความตื่นเต้น (Sexual Adventures) และต้องการมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการสมรส ดังนั้นในการสร้างเจตคติที่ดีต่อ พฤติกรรมทางเพศ จะช่วยให้วัยรุ่นมีความคิด ความรู้สึก และมีพฤติกรรมทางเพศในทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับการศึกษาของ สายสุนีย์ อุดมณา. (2541 : 25) ที่ศึกษาในเรื่องค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 273 คน ผลจากการศึกษาพบว่า

เจตคติทางเพศเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งเมื่อนักเรียนวัยรุ่นมีเจตคติทางเพศที่ดีจะช่วยให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ดีและเหมาะสมได้

การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นปัจจัยที่มีค่านำหนักในรูปแบบคะแนนมาตรฐานและค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลเป็นอันดับ 3 เนื่องจากสื่อ (Mass Media) ในปัจจุบันมีรูปแบบต่าง ๆ มากมายประกอบกับเป็นยุคการสื่อสารไร้พรหมแดน ทำให้วัยรุ่นมีอิสระในการเลือกรับสื่อตามความต้องการ อีกทั้งยังมีสื่อที่อยู่นอกเหนือการควบคุมทางกฎหมาย โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่กฎหมายยากจะควบคุม ซึ่งโดยเฉพาะเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวกับเรื่องเพศในปัจจุบันมีมากกว่า 400,000 เว็บไซต์ และสื่อประเภทวิดีโอซีดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสในการเลือกรับสื่อมาก และเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมตามสื่อ สอดคล้องกับการศึกษา จรรยา เศรษฐบุตร (2536 : บทคัดย่อ) พบว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีผลกระทบต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม และผลการศึกษาของปฐม นวลคำ และอิทธิพล มุลฟอง (2543 : 39) พบว่าการดูสื่อกระตุ้นทางเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น โดยร้อยละ 54.4 เคยดูสื่อกระตุ้นทางเพศ ได้แก่ วิดีโอที่มีเนื้อหาทางเพศ หนังสือที่มีเนื้อหาเรื่องเพศ

การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีค่านำหนักความสำคัญในรูปแบบคะแนนมาตรฐานและค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลเป็นอันดับ 4 เนื่องจากในวัยรุ่นกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลและมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นต้องการการรวมกลุ่มและอยากให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของทวิวรรณ ซาลีเครือ (สุชัย อินทรประเสริฐ และคณะ. 2543 : 361-362 ; อ้างอิงจาก ทวิวรรณ ซาลีเครือ) ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ จังหวัดเพชรบูรณ์ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 นอกจากนี้ปฐม นวลคำ และอิทธิพล มุลฟอง (2543 : 32-46) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมปลาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 357 คน พบว่าปัจจัยในด้านการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน ได้แก่กิจกรรมในวันหยุดเรียน และกิจกรรมหลังเลิกเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนวัยรุ่น

สำหรับปัจจัยด้านเพศ เป็นปัจจัยที่มีค่านำหนักความสำคัญในรูปแบบคะแนนมาตรฐานและค่าเปอร์เซ็นต์ส่งผลเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของตารุณี ภูษณสุวรรณ์ศรี (2540 : บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัวได้แก่ เพศ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ ปัจจัยด้านครอบครัวได้แก่ บรรยากาศในครอบครัว ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนได้แก่ การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยด้านสื่อได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผลจากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะคือ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมมือในการวางแผน กำหนดนโยบาย การดำเนินงาน ทั้งทางด้านหลักสูตรและกิจกรรม เพื่อป้องกันและลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ตลอดจนให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว เนื่องจากผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นมากที่สุด โดยให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมในด้านการให้ความรัก ความห่วงใย พุดคุยให้คำปรึกษาเมื่อเวลาบุตรมีปัญหา อบรมสั่งสอนด้วยเหตุผลเปิดโอกาสให้แสดงความ

คิดเห็น มีการสื่อสารพูดคุยให้ความรู้ด้านเพศศึกษากับนักเรียน เอาใจใส่ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว อีกทั้งให้ภาครัฐและเอกชนรณรงค์ทางสื่อต่าง ๆ ในเรื่องการสร้างเจตคติที่ดีในเรื่องพฤติกรรมทางเพศแก่นักเรียนวัยรุ่น รวมทั้งให้ทางสถาบันการศึกษามีการจัดกิจกรรมในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนวัยรุ่น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น ความคาดหวังด้านสัมฤทธิ์ผล (Expectation for Achievement) เจตคติด้านศีลธรรม (Moral Attitude) บุคลิกภาพ (Personality) ว่าปัจจัยเหล่านี้จะสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมากน้อยเพียงใด

2.2 ควรมีการวิจัยพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เพื่อวางแผนในการแนะแนวและให้คำปรึกษาในเรื่องดังกล่าวต่อไป

บรรณานุกรม

- กุลชลี สุภัททะเกตุ. (2532, มีนาคม). "การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น," วารสารจิตแพทย์. 22(31) : 51.
- เกษม ดันดีพลาชีวะ. (2542, มกราคม). "วัยรุ่นY2K," ใกล้เคียง. 23(1) : 78-80.
- ชนิษฐา โพนงกุล. (2522). ทศนคติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่ครอง. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา ดวงแก้ว. (2539). ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สุศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- จรรยา เศรษฐบุตร. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงในอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัญ พรหมอยู่. (2523). สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จุฑามาศ นุชนารถ. (2531). การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์. วศ.ม. (เจริญพันธุ์และวางแผนประชากร) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬิพร อินทรไพบูลย์. (2536). ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยโรจน์ ชุมมงคล และถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์. (2542, กันยายน). "พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนชายในสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดนครสวรรค์," วารสารส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม. 23(1) : 91-99.
- ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์. (2526). การเปรียบเทียบทฤษฎีพัฒนาการเด็ก. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วศ.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- เต็มศิริ บุญยสิงห์. (2526). "วัยรุ่นและการปรับตัว," เพศวัยรุ่น. สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย.
- นิมิตร มั่งมีทรัพย์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- "นักเรียนเรต R นักศึกษาเรต X," (2544, 18 กรกฎาคม). ไทยรัฐ. หน้า 5.
- บุปผา ลิมาบรรพ์. (2528). การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. วิทยานิพนธ์ ค.บ. วิทยาสตรบัณฑิต บัณฑิต กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ปฐุม นวลคำ และอิทธิพล มูลฟอง. (2543, พฤษภาคม-สิงหาคม). "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม การป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ม.5) จังหวัดแม่ฮ่องสอน," *วารสารสวนปรุง*. 16(2) : 32-46.
- ประทีน ชงัดเวช. (2535, กรกฎาคม-ธันวาคม). "วิธีการพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น," *วารสาร จิตวิทยาคลินิก*. 23(2) : 113-116.
- ปราณี รามสุด. (2528). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนา.
- ปราโมทย์ เชาวศิลป์. (2526). *คู่มือ ทฤษฎี "จิตวิเคราะห์"*. กรุงเทพฯ : สหประชาพาณิชย์.
- ปวีณา สายสูง. (2541). *พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน*. วิทยานิพนธ์ สห.ม. สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- บุณณภา ไจสะอาด. (2543, กรกฎาคม-ธันวาคม). "ค่านิยมของวัยรุ่นไทยในสมัยปัจจุบัน," *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. 1(1) : 71-73.
- ▶ ปัทมา ศิริเวชและคณะ. (2541, กรกฎาคม-กันยายน). "สภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูวัยรุ่นที่ทำให้ผิดกฎหมาย," *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*. 43(3) : 217-223.
- พนม เกตุมาน. (2535). *สุขใจกับลูกวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : แปลนพลับบลิชชิง.
- พรรณิภา ภาณุวัฒน์สุข และรัตนา สำโรงทอง. (2542). "พฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นในเรื่องเพศของ วัยรุ่นในชุมชนคลองเตย," *วารสารโรคเอดส์*. 11(4) : 207-216.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2538). *จิตวิทยาครอบครัว*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พะเยาว์ ละกะเต็บ. (2538). *ตัวแบบสมมุติฐานการยอมรับเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส*. ปริญญาโทนิพนธ์ สม.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์วัลย์ บุญมงคล และวันเพ็ญ มาอ่อน. (2541). *องค์ความรู้ของงานวิจัยเอดส์ด้านสังคมศาสตร์และ พฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งแสง.
- พูนสุข ช่วยทอง และคณะ. (2541). "ประสบการณ์ทางเพศ สิ่งกระตุ้นทางเพศ และการใช้เวลาว่างของเยาวชน ชายและหญิงในวิทยาลัยเทคนิค," *อุทสาหกรรม*. 42(3) : 95-183.
- "ฟันแล้วทั้ง," (2543, 20 ตุลาคม). *มติชน*. หน้า 18.
- มานพ คณะโต. (2541). *พฤติกรรมทางเพศ*. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์.
- ยศ สันตสมบัติ. (2538). *พรอยด์และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์ : จากความฝันสู่ทฤษฎีสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุทธพงศ์ วีระวัฒนตระกูล และคณะ (2541, เมษายน-มิถุนายน). "การตั้งครม.ในวัยรุ่น," *ศรีนครินทร์เวชสาร*. 13(2) : 112-116.
- "รักร้อน ๆ ในรั้วโรงเรียนเด็กพันธุ์ใหม่วัย X," (2544, 29 สิงหาคม). *ไทยรัฐ*. หน้า 5
- รัจวี นพเกตุ. (2542). *มนุษย์ : จิตวิทยาทางเพศ*. กรุงเทพฯ : ปรกาศพริก.

- รัตนจินต์ สุกเสียม. (2536). เจตคติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). "คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้," *ข่าวสารการวิจัยศึกษา*. 18(3) : 8-11.
- วิทยา นาควัชระ. (2527). *รู้จักชีวิต*. กรุงเทพฯ : ส่งเสริมพัฒนา.
- วางแผนครอบครัวและประชากร, กอง. (2540). *การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการอนามัยการเจริญพันธุ์และประชากร*. กรุงเทพฯ : กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- วันทนี วาสิกะสิน. (2526). *ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- "วัยรุ่น," (2544 15 กุมภาพันธ์). *ไทยรัฐ*. หน้า 15.
- "วัยรุ่นไทยท้อใจเบอร์เซ็กซ์หญิงหนักกว่าชาย," (2544, 29 พฤษภาคม). *ไทยรัฐ*. หน้า 5.
- วรัญญู กุลติลก. (2541). *ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- วัลลภ ตังคณานุก์. (2543, 2 สิงหาคม). "แก้เงินเนอเรน่วยมั่วเซ็กซ์สอนเพศศึกษาป้องกันท้องไม่รับแห้ง," *มติชน*. หน้า 2.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. (2540, พฤศจิกายน). "วัยรุ่นวุ่นเซ็กซ์, แม่และเด็ก." 21(309) : 87-90.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536). *จิตวิทยาพัฒนาการพฤติกรรมศาสตร์ตลอดช่วงชีวิต*. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงทุกวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริบูรณ์ สายโกสุ่ม. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุภจรี วจิวิวัฒน์. (2533). *ความรู้ทัศนคติ ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์ นักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาธารณสุข) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ อินทรสุวรรณ. (2537, พฤษภาคม). "วัยรุ่นกับการแสวงหา," *วิทยาจารย์*. 92(5) : 18-19.
- สายสุนีย์ อุดมณา. (2541). *ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สุกานดา สุวณิชชาติ และคณะ. (2530). "การศึกษาปัญหาทางเพศศึกษาในนักเรียนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร," *วารสารอนามัยครอบครัว* 10(12) : 26-32.
- ✓ สุชา จันท์น้อม. (2539). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- _____. (2542). *จิตวิทยาเด็กเกเร*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สุชา จันท์น้อม และสุรางค์ จันท์น้อม. (2521). *สุขภาพจิต*. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา.
- สุธิดา ฉายาลักษณ์. (2531). *การศึกษาสาเหตุและปัญหาของการเป็นมารดาวัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี*. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อัดสำเนา.

- สุพัตรา สุภาพ. (2536). *สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2544). *ปัญหาสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวชัย อินทรประเสริฐ. (2534). "การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น," *สูติศาสตร์วามชิบตี*. กรุงเทพฯ : หจก.บันปัก.
- สุวชัย อินทรประเสริฐ และคณะ. (2543). *อนามัยการเจริญพันธุ์ในประเทศไทย : สิ่งทำลายและความคาดหวังในทศวรรษหน้า*. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ้างจำกัด.
- โสภา ซิปล์มันน์. (2543). "วัยรุ่นวัยจับ," *วารสารราชบัณฑิตยสถาน*. 4(25) : 109.
- "ห่วงเด็กอายุ 10-12 ปี มีเพศสัมพันธ์มากขึ้น," (2544, 7 กุมภาพันธ์). *มติชน*. หน้า 20.
- อนามัยครอบครัว, กอง. กรมอนามัย. (2533). *สถิติผู้ลักลอบทำแท้ง*. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.
- อมรา สุนทรธาดา. (2535, มิถุนายน-กันยายน). "จะช่วยให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยได้อย่างไร," *จดหมายข่าวประชากรและการพัฒนา*. 5-6.
- อรณพ เขียรถาวร. (2542). *ประมวลบทความวิชาการสื่อมวลชนและสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ : เอส พี การพิมพ์.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม และสุวรรณ วรวรรณ. (2530). *คู่มือการสอนเรื่องครอบครัวศึกษา*. กรุงเทพฯ : หจก. สไต้ล.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). *พาลูกค้นหาความนับถือตนเอง*. กรุงเทพฯ : ชันดำการพิมพ์.
- อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์. (2537). *ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อัญชลี คติอนุรักษ์. (2535). *พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์. สศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- Anne, Dominique. (1989). *The Relative Influence of Parents and Peers On Adolescents Sexual Behavior and Contraceptive use as a Function of Age in Adolescence*. (online).
- Ary, V. Dennis and others. (1999). *Adolescent problem behavior : the influence of parent and peer*. U.S.A. : Elsevier Science Ltd.
- Boonmongkon Pimpawan (2002). *Thai Adolescent Sexuality and Reproductive Health : Implication For Developing Adolescent's Health Programs in Thailand*. Faculty of Social Sciences and Humanities Mahidd University.
- Calhoun B. Georgia, Glaser A. Brian and Bartolomucci L. Christi. (2001). "The Juvenile Counseling and Assessment Model and Program : A Conceptualization and Intervention for juvenile Delinquency," *Journal of Counseling and Development*. 79(2) ; 131-141.
- Coker, J. Kelly and Borders L. Dianne. (2001). An Analysis of Environment and Social Factors Affecting Adolescent Problem Drinking. *Journal of Counseling and Development*. 79(2) ; 200-207.
- Coleman, J. (1980). "Friendship and the Peer Group in Adolescence," *Hand Book of Adolescent Development*, NewYork : Wiley.
- _____. (1980). *The Nature of Adolescence*. NewYork : Methuen.

- ✓ Coleman, John and Hendry B. Leo. (1999). *The Nature of Adolescence*. New York : Methuen And Co., Ltd.
- Coon, Dennis. (1997). *Essentials of Psychology : Exploration and Application*. 5th ed. West Publishing Company.
- Dacey, J. Stewart. (1980). *Adolescent Today*. California : Goodyear Publishing.
- Dworetzky, P. John (1999). *Psychology*. 6th ed. Western Washington University. Brooks/Cole Publishing Company.
- Dwyer, O. William, Leeming C. Frank and Oliver P. Diana. (1996). *Issue in Adolescent Sexuality*. Boston : Allyn and Bacon.
- Eggleston, E., Jackson J. and Hardee K. (1999). *Sexual Attitude and Behavior Among Young Adolescents in Jamaica*. Fam Plan Perspect
- Ford Nicholas. And Kittisuksathit Sirinan. (1996). *Youth Sexuality. The Sexual Awareness, Life Styles and Related Health Service, Needs of Young, Single, Factory Workers in Thailand*. Nakhonprathom : Institute for Population and Social Research. Mahidol University.
- Galambos, NL, Tilton-Weaver L.C. (1998). *Multiple Risk Behavior in Adolescents and Young Adults*. Health Rep (10)2 ; 9-20.
- Green, L. W., Kreuter M. W. (1980). *Health Promotion Planning An Education and Environment Approach*. California : Mayfield Publishing Company.
- Hock Saw Swee and Wong K. Aline (1981). *Youths in Singapore Sexuality Courtship and Family Values*. National University of Singapore.
- Hurlock, B. Elizabeth. (1974). *Development Psychology*. New Delhi : Tata Megraw-Hill Publishing Co., Ltd.
- Jessor Richard, Donovan J. Edward and Costa F. Marie. (1991). *Beyond Adolescence : Problem Behavior and Young Adult Development*. New York : Cambridge University Press.
- Kirkendall, W. L. (1965). *Adolescent*. New York : Appieton Company.
- Lee, Michele (1993). *Life Issue : Teenage Sexuality*. New York : Marshall Cavendish.
- Lerner, R. M. and Spanire, G. B. (1980). *Adolescent Development : A life span Perspective*, New York : MCGraw Hill.
- ✓ Lewis, C. E. and Lewis M. A. (1984). "Peer Pressure and Risk-Taking Behaviors in Children," *American Journal of Public Health*. 74 : 580-4
- ✓ Mei, Han. (1991). *Determinants of Premarital Sexual Permissiveness Among Columbian Adolescents*. (Online).
- Meire, Gisela. (1993). *Life Issues Teenage pregnancy*. New York : Marshall Cavendish Corporation.
- ✓ Moore, K., Peterson J. and Furstenberg F. Jr. (1986). "Parental Attitudes and The Occurrence of Early Sexual Activity," *Journal of Marriage and The Family*. (48).
- ✓ Moore, Susan and Roserthal Doreen. (1993). *Sexuality in Adolescence*. New York : Routledge.

- Orachron, Attveelarp. (2001). *Sexual Behavior Among Adolescents in Phuket Province*. Thesis, Master Degree. (Public Health). Bangkok : Mahidol University. Copy.
- ✓ Podhisita Chai and Pattaravanich Umapom. (1995). *Youth in Contemporary Thailand : Results From The Family And Youth Survey*. Nakhonprathom : Institute for Population and Social Research Mahidol University.
- Rathus, A. Spencer and Nevid S. Jeffrey. (1998). *Essential of Human Sexuality*. Boston : Allyn and Bacon.
- ✓ Ravoira, Lawanda and Cherry L. Andrew. (1992). *Social Bonds and Teen Pregnancy* An Imprint of Greenwood Publishing Group, Inc.
- Rice, F. Phillip. (1996). *The Adolescent : Development Relationship and Culture*. 8th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Riess, L. Ira. (1960). *Premarital Sexual Sexual Standard in America*. NewYork : The Press of Glencoe Collire-Macmilian Limited.
- _____. (1971). *The Family System in American*. NewYork : Winston Inc.
- Rogers, Dorothy. (1972). *The Psychology of Adolescence*. 2nd ed. NewYork : Meredith Corporation.
- Seifret, L. Kelvin and Hoffnung J. Robert. (1994). *Child and Adolescent Development* 3rd ed. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Spaeth, Anthony. (2001, March). "Let's Talk About Sex," *Time*. (11)157 ; 30-33.
- Steinberg, Laurence. (1993). *Adolescence*. 3rd ed. McGraw-Hill, Inc.
- Swisher, L. Karin. (1994). *Teenage Sexuality*. San Diego : Greenhaven : Press, Inc.
- Yankelovich, D. (1974). *The New Morality : A Profile of American Youth in the 1970's*. NewYork : McGraw-Hill.

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างจดหมายขอความร่วมมือในการวิจัย

ที่ ทม 1012/ ๔๔ : ๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕๘ พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสกล วรเจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น” โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ อาจารย์ชวลิต รวยอาจิน เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาในระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 และ ปวส. ชั้นปีที่ 2 จำนวน 760 คน ในวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพาณิชยการเชตุพน วิทยาลัยพาณิชยการบางนา และวิทยาลัยพาณิชยการอินทราชัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา คอบแบบสอบถามการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนธันวาคม 2544 – มกราคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสกล วรเจริญศรี ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และจะกรุณามิหนังสือแจ้งไปยังวิทยาลัยในสังกัดจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

ที่ ศธ 0908/ 6395

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

/4 ธันวาคม 2544

เรื่อง อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ทม 1012/ 4489 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2544

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นายสกล วรเจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มีความประสงค์ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ให้นักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 และระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 จำนวนทั้งสิ้น 760 คน ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน วิทยาลัยพณิชยการบางนา และวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ตอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการวิจัย เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น” ความละเอียดทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาตให้นักเรียนนักศึกษาดังกล่าวดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาส่งผลงานวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย
จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 282-2257

ศธ 0908/ 2225

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

14 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบางนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 240 ชุด

ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายสกล วรเจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชา
เทคโนโลยีการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามนักเรียนนักศึกษาในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน
ทั้งสิ้น 760 คน ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน วิทยาลัยพณิชยการบางนา และ
วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง เพื่อการศึกษาวิจัยเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของ
นักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ
กำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับ
บุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางจินตนา เสรีภาท)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 0-2282-9357 , 0-2282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 0-2282-9357

ที่ ศธ 0908/ 2225

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

14 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการ ธนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 230 ชุด

ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายสกล วรเจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามนักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 จำนวนทั้งสิ้น 760 คน ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน วิทยาลัยพณิชยการบางนา และวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง เพื่อการศึกษาวิจัยเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางจินตนา เตรีภาพ)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 0-2282-9357 , 0-2282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 0-2282-9357

ทศ 0908/ 2225

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

14 ธันวาคม 2544

ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ผู้ดำเนินการวิทยาลัยพณิชยการเซตุพน

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 200 ชุด

ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายสกล วรเจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชา
จิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามนักเรียนนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน
ทั้งสิ้น 760 คน ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน วิทยาลัยพณิชยการบางนา และ
วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง เพื่อการศึกษาวิจัยเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษายำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของ
ศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ
ที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับ
ลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางจินตนา เจริญภาพ)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

แผนกการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

0-2282-9357 , 0-2282-2549 ต่อ 1600-1613

โทร 0-2282-9357

ศธ 0908/ 2225

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

14 ธันวาคม 2544

ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 90 ชุด

ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายสกล วรเจริญศรี นิสิตระดับปริญญาโท วิชา
จิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แจกแบบสอบถามนักเรียนนักศึกษาในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน
สิ้น 760 คน ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน วิทยาลัยพณิชยการบางนา และ
วิทยาลัยพณิชยการอินทราชัย สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง เพื่อการศึกษาวิจัยเสนอเป็น
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของ
ศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่องดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อ
กำกับที่มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วกรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับ
บุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางจินตนา เสรีภาพ)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

พัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา)

โทร. 0-2282-9357 , 0-2282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 0-2282-9357

ภาคผนวก ข

รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม	อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

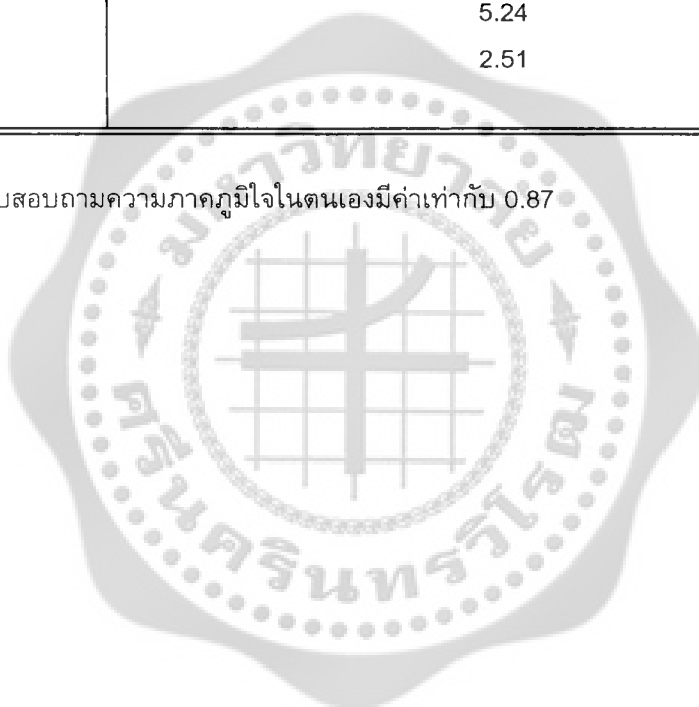
ภาคผนวก ค

คำอำนาจจำแนกของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบความภาคภูมิใจในตนเอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)
1	2.31
2	5.30
3	4.07
4	4.19
5	4.80
6	5.24
7	2.51

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองมีค่าเท่ากับ 0.87

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)
1	3.08	12	2.83
2	2.76	13	4.20
3	3.55	14	2.84
4	3.10	15	2.52
5	4.46	16	2.28
6	3.39	17	2.84
7	7.08	18	3.47
8	2.52	19	5.34
9	2.40	20	2.81
10	2.93	21	3.22
11	4.56		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ เท่ากับ 0.75

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)
1	4.91	10	4.25
2	4.83	11	4.06
3	4.04	12	4.05
4	2.63	13	3.14
5	3.98	14	2.12
6	5.55	15	2.90
7	5.81	16	3.04
8	6.37	17	2.40
9	5.04		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบรรยากาศในครอบครัว เท่ากับ 0.84

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน

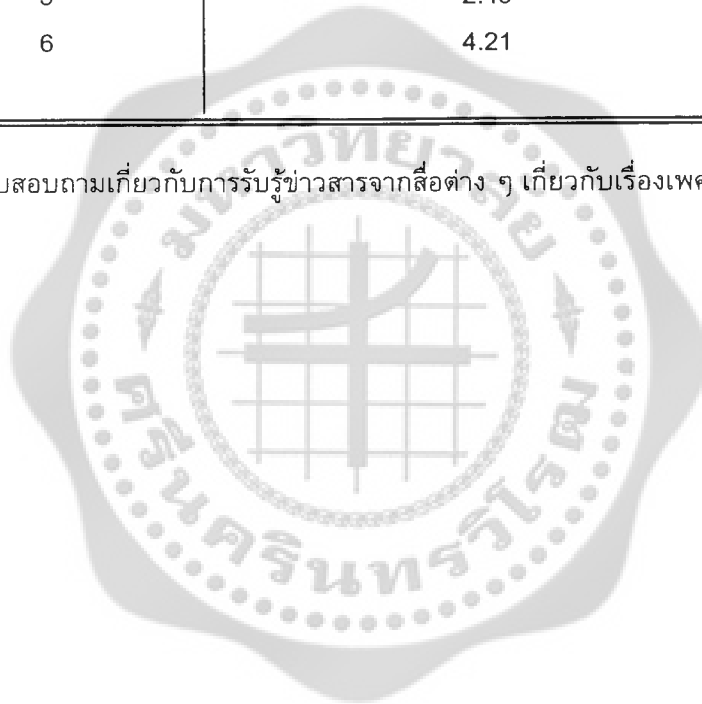
ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)
1	7.66
2	4.92
3	3.01
4	8.87
5	6.23
6	3.74
7	5.01
8	2.96
9	9.67

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน เท่ากับ 0.69

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)
1	2.14
2	4.27
3	4.38
4	3.60
5	2.49
6	4.21

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ เท่ากับ .0.83

ตารางที่ 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)
1	2.29
2	2.52
3	1.84
4	2.32
5	1.81

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ มีค่าเท่ากับ 0.83

ตาราง 13 ค่าสถิติพื้นฐานของ ความภาคภูมิใจในตนเอง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ บรรยากาศใน
 ครอบครั้ว การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ และ
 พฤติกรรมทางเพศ จำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัย (n = 708)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ความภาคภูมิใจในตนเอง (X_4)			
การเข้ากับผู้อื่นได้ดี	3.42	1.48	ปานกลาง
ความสามารถในการขจัดความผิดหวัง	3.52	0.95	ปานกลาง
การให้ความสนใจกับบุคคลรอบข้าง	3.12	1.07	ปานกลาง
การมีไหวพริบปฏิภาณ	3.86	0.98	มาก
การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.44	0.92	ปานกลาง
ความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับการพิจารณาตัดสิน เรื่องที่สำคัญ	3.95	0.97	มาก
ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ง่าย	2.47	1.22	ปานกลาง
ความภาคภูมิใจในตนเองโดยรวม	3.40	0.48	ปานกลาง
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X_5)			
ด้านความคิด ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องเพศ	3.16	0.71	ปานกลาง
ด้านความคิด ความรู้สึกที่มีต่อบทบาทชายหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศ	3.31	0.68	ปานกลาง
ด้านความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	3.15	0.82	ปานกลาง
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศโดยรวม	3.21	0.56	ปานกลาง
บรรยากาศในครอบครัว (X_7)			
ด้านการแสดงความรักและห่วงใย	3.78	0.78	ดี
ด้านการพูดคุยให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเวลานักเรียนมีปัญหา	3.52	1.23	ปานกลาง
ด้านการอบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผลเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดง ความคิดเห็น	3.79	0.86	ดี
ด้านการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ	3.13	0.98	ปานกลาง
ด้านการยินยอมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในเรื่อง การคบเพื่อนต่างเพศ	3.45	1.15	ปานกลาง
ด้านการใช้เวลาว่างและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับสมาชิก ในครอบครัว	3.76	1.06	ดี
บรรยากาศในครอบครัวโดยรวม	3.61	0.66	ปานกลาง
การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน (X_8)			
การร้องเพลงร่วมกับกลุ่มเพื่อน	3.52	1.17	ปานกลาง
ชมคอนเสิร์ตร่วมกับกลุ่มเพื่อน	2.31	1.38	น้อย

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัย (n = 708)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
เดินเล่นตามห้างสรรพสินค้าร่วมกับกลุ่มเพื่อน	3.89	1.04	มาก
สังสรรค์ตามสถานบันเทิงร่วมกับกลุ่มเพื่อน	2.04	1.30	น้อย
ดูภาพยนตร์ร่วมกับกลุ่มเพื่อน	3.19	1.20	ปานกลาง
เที่ยวต่างจังหวัดร่วมกับกลุ่มเพื่อน	2.17	1.19	น้อย
เล่นกีฬาหลังเลิกเรียนร่วมกับกลุ่มเพื่อน	2.17	1.32	น้อย
ทำกิจกรรมของโรงเรียนร่วมกับกลุ่มเพื่อน	3.07	1.13	ปานกลาง
เที่ยวบ้านเพื่อนร่วมกับกลุ่มเพื่อน	3.43	1.14	ปานกลาง
การใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อนโดยรวม	2.87	0.65	ปานกลาง
การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_9)			
ดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	2.61	1.23	ปานกลาง
ดูภาพยนตร์จากสื่อวิดีโอ วีดิโอซีดี ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	2.28	1.20	น้อย
อ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศ	2.11	1.14	น้อย
อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	2.38	1.81	ปานกลาง
อ่านนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	2.27	1.20	น้อย
เล่นอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	1.54	1.01	น้อย
การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยรวม	2.20	0.86	น้อย
พฤติกรรมทางเพศ (Y)			
เที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ	3.02	1.27	ปานกลาง
จับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ	2.73	1.35	ปานกลาง
เดินโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศ	1.98	1.30	น้อย
กอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ	1.70	1.18	น้อย
มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ	1.49	1.09	น้อย
พฤติกรรมทางเพศโดยรวม	2.18	0.96	น้อย

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านของเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และบรรยากาศในครอบครัว จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา เป้าหมายทางการศึกษา และการพักอาศัยของนักเรียน

	เพศ (X ₁)				ระดับชั้นการศึกษา (X ₂)	
	ชาย(n=135)		หญิง(n=575)		ปวช.3(n=349)	ปวส.2 (n=359)
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X₃)						
ปัจจุบัน						
ด้านความคิด	2.96	3.27	3.14	3.18		
ด้านความรู้สึก	3.28	3.31	3.24	3.36		
ด้านความวิต	2.78	3.23	3.09	3.20		
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศโดยรวม	2.96	3.27	3.16	3.26		
บรรยากาศในครอบครัว (X₄)						
ด้านการแสดงความรักและห่วงใย	3.58	3.82	3.78	3.77		
ด้านการพูดคุยให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเวลานักเรียนมีปัญหา	3.34	3.56	3.55	3.49		
ด้านการอบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผลเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	3.61	3.84	3.78	3.81		
ด้านการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ	2.96	3.17	3.15	3.11		
ด้านการยินยอมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ	2.74	3.61	3.41	3.48		
ด้านการใช้เวลาว่างและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว	3.38	3.85	3.76	3.76		
บรรยากาศในครอบครัวโดยรวม	3.34	3.67	3.61	3.61		

ปัจจัย	เป้าหมายทางการศึกษา (X ₃)					การพักอาศัยของนักเรียน (X ₆)				
	ประกาศนียบัตร มัธยม (n=8) ค่าเฉลี่ย	อนุริญญา (n=16) ค่าเฉลี่ย	ปริญญาตรี (n=450) ค่าเฉลี่ย	ปริญญาโท (n=163) ค่าเฉลี่ย	ปริญญาเอก (n=71) ค่าเฉลี่ย	อยู่กับบิดา มารดา (n=539) ค่าเฉลี่ย	อยู่กับพี่ ญาติ (n=38) ค่าเฉลี่ย	อยู่กับ ญาติ (n=97) ค่าเฉลี่ย	อยู่กับน้อง ญาติ (n=5) ค่าเฉลี่ย	อยู่กับ เพื่อน (n=11) ค่าเฉลี่ย
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ (X₅)										
ด้านความคิด	3.20	2.90	3.15	3.20	3.16	3.16	3.11	3.20	2.96	3.11
ด้านความรู้สึกที่มีต่อเรื่องเพศ										
ด้านความคิด	3.45	3.12	3.31	3.31	3.30	3.29	3.36	3.36	3.58	3.41
ด้านความรู้สึกที่มีต่อบทบาทชายหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศ										
ด้านความคิด	3.03	2.71	3.15	3.22	3.13	3.15	3.27	3.16	2.83	3.08
การสมรส										
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศโดยรวม	3.23	2.91	3.21	3.25	3.20	3.20	3.26	3.25	3.14	3.21
บรรยากาศในครอบครัว (X₇)										
ด้านการแสดงความรักและห่วงใย	3.79	3.44	3.75	3.81	3.98	3.81	3.84	3.75	3.37	3.48
ด้านการพูดคุยให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเวลานักเรียนมีปัญหา	2.75	3.38	3.49	3.56	3.76	3.54	3.71	3.44	3.20	3.22
ด้านการอบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผลเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	3.58	3.88	3.78	3.80	3.85	3.80	3.86	3.77	3.93	3.87
ด้านการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ	3.00	3.31	3.08	3.22	3.17	3.13	3.33	3.10	2.40	3.26
ด้านยินยอมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ	3.00	2.78	3.47	3.49	3.38	3.45	3.79	3.36	3.80	3.39
การใช้เวลาว่างและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว	3.88	3.19	3.71	3.85	3.99	3.84	3.70	3.60	3.80	3.19
บรรยากาศในครอบครัวโดยรวม	3.47	3.38	3.59	3.66	3.73	3.63	3.72	3.56	3.39	3.45

ภาควิชาคณิตศาสตร์
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการแนะแนว
2. คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญยิ่งต่อการศึกษา และการวิจัยต่อไป
3. คำตอบของนักเรียนไม่มีถูก หรือผิด ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณา จากนักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
4. ข้อมูลต่าง ๆ ที่นักเรียนตอบในแบบสอบถาม จะถือเป็นความลับและไม่มีผลเสียต่อตัวท่าน หรือบุคคลใด ๆ โดยท่านไม่ต้องระบุชื่อหรือสถานศึกษาของท่านลงในแบบสอบถามนี้
5. แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 หน้า แบ่งออกเป็น 7 ตอน โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะถ้าตอบไม่ครบทุกข้อจะทำให้แบบสอบถามชุดนี้ไม่สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยได้

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียน นักศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และให้ความช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่งมา ณ โอกาสนี้

นายสกล วรเจริญศรี

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

- เพศ ชาย หญิง
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา ประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 3 ประกาศนียบัตรชั้นสูงปีที่ 2
- ถ้าท่านสามารถเรียนต่อได้ท่านคาดว่าจะเรียนให้สำเร็จการศึกษาระดับใด
 - ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี
 - ปริญญาโท ปริญญาเอก
- ปัจจุบันนักเรียนพักอาศัยอยู่กับ
 - อยู่กับบิดามารดา อยู่กับพี่ อยู่กับญาติ
 - อยู่กับน้อง อยู่คนเดียว อยู่กับเพื่อน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว โปรดตอบทุกข้อ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
ส่วนใหญ่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
จริงพอสมควร	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงบ้างครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
จริงเพียงเล็กน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอสมควร	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
1	นักเรียนรู้สึกว่าคุณค่าในตนเองต่ำกว่าคนอื่นไม่ค่อยได้.....					
2	นักเรียนรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่สามารถจัดการกับความผิดหวังได้.....					
3	นักเรียนคิดว่าใคร ๆ ก็รู้จักนักเรียน.....					
4	การที่นักเรียนสามารถแก้ปัญหาเฉพาะได้ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณค่า.....					
5	นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง.....					
6	นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่สามารถเลือกในสิ่งที่มีคุณค่าให้แก่ตนเอง.....					
7	นักเรียนต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน มากกว่าที่กลุ่มเพื่อนจะต้องการนักเรียน.....					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิด ความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว โปรดตอบทุกข้อ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
ส่วนใหญ่จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
จริงพอประมาณ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงบางครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
จริงเพียงเล็กน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
1	นักเรียนคิดว่าตนเองโตพอที่จะไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง.....					
2	นักเรียนคิดว่าการไม่มีคู่อักในวัยเรียนเป็นเรื่องที่น่าอาย.....					
3	นักเรียนชอบพูดคุยเรื่องเพศกับเพื่อน.....					
4	นักเรียนคิดว่าคนเราจะมีความสุขมากยิ่งขึ้นหากมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน.....					
5	นักเรียนคิดว่า การจับมือถือแขนกับเพศตรงข้ามเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม.....					
6	นักเรียนพอใจเกี่ยวกับความเป็นชายหรือความเป็นหญิงของตนเอง.....					
7	นักเรียนคิดว่าผู้หญิงไม่ควรจับผู้ชายก่อน.....					
8	คุณค่าของผู้หญิงคือการรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน.....					
9	นักเรียนคิดว่าผู้หญิงไม่ควรมีแฟนหลาย ๆ คน					
10	นักเรียนคิดว่าเมื่อผู้ชายและผู้หญิงอยู่กันตามลำพัง ผู้ชายส่วนใหญ่จะคิดถึงแต่เรื่องเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง.....					
11	นักเรียนคิดว่า "ไม่สมควรอย่างยิ่งที่ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายนัดผู้ชายก่อน".....					
12	หญิงไทยควรริเวณลสงวนตัวไม่ควรให้เพื่อนต่างเพศถูกเนื้อต้องตัว.....					
13	นักเรียนคิดว่าผู้หญิงไม่ควรไปไหนมาไหนกับเพื่อนผู้ชายไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวันหรือกลางคืน.....					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
14	นักเรียนคิดว่าการจูบกันก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หากชายหญิงมีความรักต่อกัน					
15	นักเรียนคิดว่าการจูบกันก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หากทั้งชายและหญิงชอบกัน					
16	นักเรียนคิดว่าการเล้าโลมกันก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หากชายหญิงคู่นั้นนั้นมีการหมั้นหมายกันแล้ว.....					
17	นักเรียนคิดว่าการเล้าโลมกันก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หากชายหญิงนั้นมีความรักต่อกัน.....					
18	นักเรียนคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หากชายและหญิงนั้นมีการหมั้นหมายกัน.....					
19	นักเรียนคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หากชายหญิงมีความรักกัน.....					
20	นักเรียนคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้หากชายและหญิงเพียงแต่ชอบกัน.....					
21	นักเรียนคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้ถ้าชายและหญิงนั้นไม่ได้รักกัน.....					

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว โปรดตอบทุกข้อ

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
 ส่วนใหญ่จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนมากพอสมควร
 จริงพอประมาณ หมายถึง ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
 จริงเพียงเล็กน้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเท่าใดนัก
 ไม่จริงเลย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียนเลย

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย
1	พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนเอาใจใส่นักเรียน					
2	เวลามีปัญหา นักเรียนสามารถพูดคุยปรึกษา กับพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้.....					
3	พ่อแม่ให้คำแนะนำพูดคุยปรึกษา กับนักเรียนด้วยเหตุผล.....					
4	พ่อแม่ให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนวิชาที่นักเรียนสนใจ.....					
5	เมื่อมีเวลาว่างพ่อแม่ดูรายการโทรทัศน์กับนักเรียน					
6	สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนต่างเอาใจใส่และช่วยเหลือกันและกัน.....					
7	เมื่อนักเรียนใกล้สอบพ่อแม่ให้กำลังใจในการดูหนังสือสอบ.....					
8	พ่อแม่จะถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการบ้านเสมอ					
9	นักเรียนจะไปเที่ยวกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อมีโอกาส.....					
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัว.....					
11	นักเรียนสามารถเข้ากับสมาชิกครอบครัวได้ดี.....					
12	ก่อนจะออกจากบ้านนักเรียนจะบอกพ่อแม่ว่าจะไปไหนและจะกลับเมื่อไหร่.....					
13	พ่อแม่นักเรียนเคยพูดคุยหรืออบรมสั่งสอนนักเรียนในเรื่องการวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ.....					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริงพอ ประมาณ	จริง เพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย
14	พ่อแม่เคยพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการคุมกำเนิด เช่น การใช้ถุงยางอนามัย ยาคุมกำเนิด เป็นต้น.....					
15	พ่อแม่ไม่สนับสนุนให้นักเรียนไปทำกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อนต่างเพศ.....					
16	พ่อแม่เป็นห่วงในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน.....					
17	พ่อแม่เคยพูดคุยถึงผลเสียที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น การตั้งครรภ์ การเป็นพ่อแม่ตั้งแต่วัยรุ่น.....					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการใช้เวลาว่างร่วมกับกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความนั้น ๆ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด โปรดตอบทุกข้อ

นอกเหนือจากการเรียนนักเรียนใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ร่วมกับเพื่อนบ่อยครั้งเพียงใด

ข้อ	กิจกรรม	บ่อยที่สุด	บ่อย	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1	ข้าพเจ้าชอบร้องเพลงเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน.....					
2	เมื่อไปชมคอนเสิร์ตข้าพเจ้าไปกับเพื่อน ๆ.....					
3	ข้าพเจ้าไปเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน ๆ ...					
4	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าชอบไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ ตามสถานบันเทิง.....					
5	ข้าพเจ้าชอบไปดูภาพยนตร์กับกลุ่มเพื่อน ๆ.....					
6	เมื่อมีโอกาสข้าพเจ้าไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อน ๆ...					
7	เมื่อมีเวลาว่างหลังเลิกเรียนข้าพเจ้าชอบเล่นกีฬาร่วมกับเพื่อน ๆ.....					
8	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมของโรงเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ..					
9	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวบ้านเพื่อนร่วมกับกลุ่มเพื่อน.....					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความนั้น ๆ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด โปรดตอบทุกข้อ

นักเรียนรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ ต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด

ข้อ	สื่อที่นักเรียนรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	บ่อยที่สุด	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1	ดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....					
2	ดูภาพยนตร์จากสื่อวิดีโอ / วิดีโอซีดี ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....					
3	อ่านหนังสือที่มีเนื้อหารูปภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....					
4	อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....					
5	อ่านนิตยสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....					
6	เล่นอินเตอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความนั้น ๆ ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด โปรดตอบทุกข้อ

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ทีละข้อแล้วระบุว่านักเรียนมีพฤติกรรมนั้น ๆ บ่อยครั้งเพียงใด

ข้อ	ข้อความ	บ่อยที่สุด	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1.	นักเรียนไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งเพียงใด					
2.	นักเรียนจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งเพียงใด					
3.	นักเรียนเดินโอบกอดกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งเพียงใด					
4.	นักเรียนกอดจูบกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งเพียงใด					
5.	นักเรียนมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งเพียงใด					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสกล วรเจริญศรี
วัน เดือน ปีเกิด	5 มกราคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอชนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1307 ถ.ริมทางรถไฟ แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กรุงเทพ 10600
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2539	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (แผนกการตลาด) วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
พ.ศ.2542	กศ.บ. (วิชาเอกธุรกิจศึกษา-การตลาด) หรือเทียบเท่า บธ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2545	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

